Вівторок, 4 червня 2002 року. № 99 (2850)

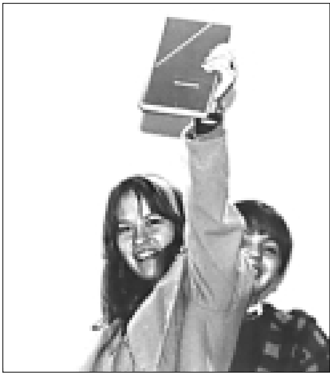
Ціна договірна

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1602 р. Загинув гетьман реєстрових козаків Самійло Кішка. ■ 1653 р. У Москві розпочався Земський собор, де йшлося про возз'єднання України з Росією. ■ 1782 р. Затверджено герб Києва. ■ 1863 р. На Вінниччині народився Владислав Городецький, архітектор. Автор, зокрема, Миколаївського костьолу та «будинку з химерами» в Києві. ■ 1909 р. Народився письменник Олександр Ільченко («Козацькому роду нема переводу»). ■ 1917 р. Тимчасовий уряд відхилив вимоги Центральної Ради надати Україні автономію. ■ 1933 р. У Парижі розпочався Міжнародний антифашистський конгрес.

Закон про вищу освіту — крок уперед

6

Гості з майбутнього

8-9

ОФІЦІЙНО

Цілковите взаєморозуміння

«Першому візиту Генерального секретаря ООН Кофі Аннана в Україну ми надаємо політичного значення», — заявив на спільній прес-конференції Президент України Леонід Кучма. Під час учорашньої зустрічі сторони обговорили проблеми подолання наслідків Чорнобильської катастрофи, питання участі українських військових у миротворчих операціях та прагнення ООН зміцнити свою роль у сучасних міжнародних процесах. Кофі Аннан відзначив роль нашої країни як активного учасника в миротворчих процесах ООН. А Леонід Кучма запевнив, що Україна й надалі підтримуватиме діяльність ООН, спрямовану на зміцнення миру і безпеки в усьому світі, та захист прав людини. Президент також висловив вдячність за надання Україні Глобальним фондом з боротьби та профілактики ВІЛ/СНІД, створеним при ООН, 9,5 млн. дол. на запобігання та лікування цієї хвороби.

Шляхи урядово–парламентської співпраці

Голова Верховної Ради Володимир Литвин та Прем`єр-міністр Анатолій Кінах обговорили шляхи співпраці парламенту та Кабінету Міністрів. Зокрема, йшлося про залучення народних депутатів до участі в роботі колегій міністерств і відомств.

Як повідомили в Інформаційному управлінні Верховної Ради, під час розмови йшлося також про взаємодію уряду і парламенту з розробки та прийняття рішень із ключових питань функціонування народного господарства, прискорення розгляду Верховною Радою першочергових документів, спрямованих на забезпечення стабільного розвитку української економіки.

Учасники розмови також обговорили питання виконання безперебійного бюджетного фінансування Верховної Ради з метою поліпшення матеріально-технічного забезпечення діяльності парламенту, облаштування робочих приміщень.

Колаж Євгенії ВАСИЛЬЧЕНКО.

КОГО ПСУЄ КВАРТИРНЕ ПИТАННЯ?

Ще Михайло Булгаков свого часу казав: людину зіпсувало квартирне питання. На жаль, ми дедалі більше переконуємося в актуальності цих слів. І яскравим свідченням того є одвічні непорозуміння між мешканцями квартир і працівниками комунальних служб. Ми, чесно кажучи, не передбачали, що публікація в «Голосі України», присвячена діяльності ЖЕКів («ГУ» № 74 від 19.04. 02) викличе таку жваву реакцію в читачів. З усіх куточків України телефонували й писали в редакцію — хтось дякував, хтось обурювався (переважно працівники житлово-комунальних господарств). Проте тепер ми остаточно переконалися, що в цій тонкій справі немає правих. І так буде доти, доки працівники житлово-комунальних служб не усвідомлять, що вони працюють для задоволення потреб населення, яке сплачує відповідні податки для їхнього утримання.

(Продовження теми на 10-й стор.).

У НОМЕР

***

Ініціативна група з підготовки питання «Про обрання голів і перших заступників голів комітетів та контрольної комісії з питань приватизації» запропонувала розподілити керівні посади в цих органах Верховної Ради України за пропорційним принципом.

Як повідомили в Інформаційному управлінні ВР, пропозиції надіслано керівникам депутатських фракцій Віктору Ющенку (фракція «Наша Україна»), Петру Симоненко (фракція КПУ), Юлії Тимошенко (фракція Блоку Юлії Тимошенко) і Олександру Морозу (фракція СПУ).

(Закінчення на 2-й стор.).

***

У селищі Привільне (Миколаївщина) урочисто відкрито оновлений дитячий табір відпочинку «Веселка». Він відреставрований за рахунок організацій і підприємств району. За оцінками голови Баштанської райдержадміністрації Володимира Артеменка, ремонт застарілої матеріальної бази обійшовся спонсорам у 60 тисяч гривень. Але не це головне. Мальовничі краєвиди, річка Інгул, чотириразове повноцінне харчування, про яке подбають сільгосппідприємства району, зроблять літній відпочинок незабутнім.

***

Спочатку бразильці били, били — не забили. А біг турок Гасан Сас, ніжкою махнув і ячко, пардон, м'яч влетів у ворота чотириразових чемпіонів світу. Як кажуть у таких випадках, запахло ще однією сенсацією на чемпіонаті світу з футболу. Тоді, щоб не плакали бразильські дідусі, бабусі, діти, їхні батьки, кумири нації — Роналдо і Рівалдо (з пенальті) забили таки два м'ячі у ворота збірної Туреччини — 2:1.

Про події в Японії та Кореї, іншу спортивну інформацію **читайте на 13-й сторінці.**

ПЕРЕДПЛАТА-2002

Передплачуйте і вигравайте!

Продовжуємо публікувати пропозиції наших друзів-спонсорів для розіграшу серед передплатників нашої газети. Вам пропонують:

36. Концерн «Крюківський вагонозавод» (генеральний директор Володимир Приходько) — товари побутового призначення.

37. Полтавська корпорація з матеріально-технічного забезпечення АПК «Облагропостач» (генеральний директор Петро Ківшик) — продукція землеробства.

38. Обласна виробничо-комерційна фірма «Полтавапаливо» (директор Володимир Мацюцький) — товари побутового призначення.

39. АТ «Полтавський тепловозоремонтний завод» (голова правління Володимир Сурмач) — товари побутового призначення.

40. ВАТ «ЧеЗаРа» (голова правління Костянтин Колесник) — радіоприймачі, запальнички для газової плити.

Передплачуйте і вигравайте! Хай вам щастить!

Телефонуйте на радіо, співатимете про «Голос»!

Продовжуємо спілкування на «Радіо Ера на «Промені»!

Уже втретє пропонуємо наше завдання: читаєте сьогоднішній номер «Голосу України» і телефонуєте на «Радіо Ера на «Промені» в передачу «Ложа преси». Ваші відповіді на кілька запитань з публікацій «Голосу» і ви — переможець. А це означає, що наступні півроку газета надходитиме вам як приз редакції. Такий само подарунок отримаєте і за умови правильних відповідей на каверзні запитання, підготовлені журналістами «Голосу».

А для тих слухачів — читачів газети, котрі найкраще заспівають хоча б кілька рядків пісні-гімну «Голос України», композитор і виконавець якої Микола Масюк, а автор тексту наш власний кореспондент на Черкащині Лідія Титаренко, ми підготували суперприз. Цього разу — фільтр для води. Два попередні виграші буде вручено переможцям у редакції «Голосу України» і під час проведення Днів «Голосу України» на Рівненщині.

Передача на хвилі другої програми Українського радіо з 12.10 до 13.00. Тел. 228-50-19. Читайте «Голос», співайте про «Голос» уголос!

В Україні влітку вдвічі подешевшають авіаквитки й утричі збільшиться кількість внутрішніх авіарейсів

Вибачення як новий парламентський жанр

ПІДСУМОК ТИЖНЯ

Бурхливі події минулого тижня внесли корективи в «обмін люб'язностями» між лідерами парламентських фракцій КПУ та «Нашої України». Тема, хто кого має перепросити за порушення домовленостей, стала не актуальна. На порядку денному тепер і у Віктора Ющенка, і в Петра Симоненка питання важливіше — вибачення перед своїми виборцями за внутрішньофракційних «зрадників», які всупереч партійній дисципліні проголосували за пакет політичних опонентів. Утім, акт «перепросин» виявився неодноразовий. Як відомо, через кілька днів після виключення з обох фракцій вісьмох відступників «НУ» добровільно залишив голова партії «Вперед, Україно!» Віктор Мусіяка. Своє рішення пояснив лаконічно: «морально-етичними проблемами, які я не зміг вирішити».

Що саме має на увазі під мораллю і етикою Віктор Лаврентійович, поки що невідомо. Віктор Ющенко лише «шкодує з приводу того, що Віктор Мусіяка вийшов з фракції «Наша Україна», але це його рішення...»

Напевне, це не останній випадок «перших емоційних реакцій» і з боку інших керівників чотирьох фракцій, які опинилися в меншості. Про тиск на членів парламентської опозиції запевняють усі її чотири лідери.

Утім, Голова Верховної Ради Володимир Литвин рішуче заперечує застосування недемократичних методів. І навіть журналістів закликає у свідки: «Ви бачили, що біля урн ніхто з палицею не стояв». Справді, палиць ми не помітили. Ні 28 травня, коли обирали керівництво парламенту, ні тепер, коли триває затяжний процес поділу портфелів керівників комітетів. Найімовірніше, що і без «демократизаторів» знайдеться досить голосів, щоб підтримати пропозицію ініціативної групи з підготовки питання «Про обрання голів і перших заступників голів комітетів та контрольної комісії з питань приватизації» про пропорційний розподіл керівних посад у парламенті. Впродовж минулого тижня керівники «четвірки» вперто не з'являлися на засідання погоджувальної ради. Що дало підстави більшості звинувачувати опозицію у зриві роботи. Представник Президента у Верховній Раді Олександр Задорожній навіть заявив: «Якщо четвірка й надалі блокуватиме процес переговорів, то фракції «Єдина Україна» та СДПУ(о) змушені будуть внести свій проект постанови про розподіл парламентських комітетів».

Фото Олександра КЛИМЕНКА і Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Тим часом наприкінці минулого тижня Юлія Тимошенко заявила журналістам, що її фракція виходить з переговорного процесу: БЮТ не хоче брати участі «у цьому ганебному, абсолютно безперспективному процесі». Щоправда, при цьому перспективним вони бачать інший процес — збір підписів за відкликання керівництва Верховної Ради. Їхній оптимізм поділяють соціалісти і начебто комуністи. Петро Симоненко, принаймні, поінформував журналістів, що «народні депутати парламентської четвірки мають захистити свої конституційні права». Однак «нашоукраїнці» поки що не квапляться із «захистом прав». Юрій Костенко, наприклад, узагалі вважає, що збір підписів за недовіру президії «може призвести до зворотного результату — посилення її позицій, оскільки ми маємо практику: коли для ухвалення рішення немає 226 голосів, такі голосування лише зміцнюють позиції того чи іншого керівника». А в лавах «Єдиної України» переконані, що не дійде навіть до «посилення позицій»: рішення про відставку новообраного керівництва «не має жодних шансів бути винесеним на порядок денний».

Звичайно, порядок денний переобтяжений іншими важливими питаннями. Зрештою, парламент мусить займатися законодавчою роботою, адже не даремно виборці трудили ноги 31 березня. Хоча, як свідчить серія «вибачень», можливо, за декого і даремно...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Від історії — до економіки

Прем'єр-міністр України Анатолій Кінах у понеділок відвідав з одноденним робочим візитом Польщу. В Жешуві він разом зі своїм польським колегою Лешеком Міллером провів 7-е засідання Україно-польської змішаної комісії з питань торгівлі та економічного співробітництва, в якому взяли участь Міністр економіки та з питань європейської інтеграції України Олександр Шлапак, держсекретар МЗС України з питань євроінтеграції Олександр Чалий, представники бізнесових кіл двох країн, а також керівники українських регіонів.

Члени комісії обговорили, зокрема, питання прикордонного співробітництва, облаштування кордону, а також проблеми лібералізації візового режиму між нашими країнами. По закінченні засідання було підписано низку двосторонніх документів.

Як передає УНІАН, Анатолій Кінах відзначив важливість співробітництва України та Польщі в питаннях енергетики. Прем'єр нагадав, що українська сторона має намір реалізувати проект добудови євроазійського нафтотранспортного коридору Одеса—Броди—Гданськ і розглядає Польщу як головного учасника цього проекту. Він підкреслив, що основу для економічного й політичного співробітництва має закласти дбайливе ставлення до історії двох країн.

Постанова Центральної виборчої комісії

Про результати Всеукраїнського конкурсу на краще висвітлення засобами масової інформації підготовки та проведення виборів народних депутатів України 31 березня 2002 року

Розглянувши матеріали конкурсного журі за результатами проведення Всеукраїнського конкурсу на краще висвітлення засобами масової інформації та їх творчими працівниками (журналістами) процесу підготовки та проведення виборів народних депутатів України 31 березня 2002 року, оголошеного Центральною виборчою комісією, керуючись статтею 11 Закону України "Про Центральну виборчу комісію", постановою Центральної виборчої комісії від 27 грудня 2001 року № 66 "Про Всеукраїнський конкурс на краще висвітлення засобами масової інформації підготовки та проведення виборів народних депутатів України 31 березня 2002 року", Центральна виборча комісія **п о с т а н о в л я є:**

1. Визначити переможцями Всеукраїнського конкурсу на краще висвітлення засобами масової інформації та їх творчими працівниками (журналістами) процесу підготовки та проведення виборів народних депутатів України 31 березня 2002 року таких осіб та авторські колективи у двох номінаціях з присудженням:

Першої премії у розмірі 1000 гривень

у номінації для електронних засобів масової інформації та Інтернет-видань:

авторський колектив циклів телевізійних програм "Факти. Вибори" та "Свобода слова" — телерадіокомпанія "ICTV";

у номінації для друкованих засобів масової інформації та Інтернет-видань:

ВЕСНА Тетяна Леонідівна — кореспондент Українського національного інформаційного агентства Укрінформ

Другої премії у розмірі 800 гривень

у номінації для електронних засобів масової інформації та Інтернет-видань:

ТАТАРЕНКО Марія Володимирівна — кореспондент головної редакції інформації Національної радіокомпанії України;

БАБИЧ Микола Іванович — кореспондент інформаційного агентства "Українські новини";

у номінації для друкованих засобів масової інформації та Інтернет-видань:

БОГДАНОВА Любов Миколаївна — кореспондент відділу політики Українського незалежного інформаційного агентства новин УНІАН;

авторський колектив циклу публікацій з виборчої проблематики — житомирська обласна громадсько-політична газета "Житомирщина"

Третьої премії у розмірі 700 гривень

у номінації для електронних засобів масової інформації та Інтернет-видань:

ШУЛЬГАЧ Тетяна Миколаївна — кореспондент інформаційно-аналітичного центру "Ліга";

авторський колектив циклової телевізійної програми "Деловые новости о политике" — харківська телерадіокомпанія "Симон";

у номінації для друкованих засобів масової інформації та Інтернет-видань:

авторський колектив циклу публікацій з виборчої проблематики — черкаська районна газета "Смілянські обрії"

Заохочувальної премії у розмірі 500 гривень

у номінації для друкованих засобів масової інформації та Інтернет-видань:

ТИЩЕНКО Станіслав Дмитрович — оглядач донецької газети "Донбас";

МОСКАЛЮК Борис Олександрович — головний редактор луганської міської громадсько-політичної газети "Жизнь Луганска";

авторський колектив циклу публікацій з виборчої проблематики — народицький тижневик "Життя і слово" (Житомирська область);

авторський колектив циклу публікацій з виборчої проблематики — незалежний тижневик "Харцызские вести" (Донецька область).

2. Цю постанову опублікувати в газетах "Голос України" та "Урядовий кур'єр".

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ.

м.Київ, 3 травня 2002 року.
№ 940.

ФОТОФАКТ

Фото Ігоря ТКАЧЕНКА (УНІАН).

Випускники шкіл Донецька після останнього дзвоника.

Пропонують пропорційний принцип

(Початок на 1-й стор.).

Ініціативна група запропонувала збільшити загальну кількість парламентських комітетів до 28 і однієї контрольної комісії. Відповідно до кількості народних депутатів у фракціях робоча група запропонувала такий розподіл квот: фракції «Єдина Україна» — 13 посад голів та 13 посад перших заступників голів; фракції «Наша Україна» — сім посад голів та сім посад перших заступників; фракції Комуністичної партії України —чотири посади голів і чотири посади перших заступників; фракції Соціал-демократичної партії України (об`єднаної) — дві посади голів і дві посади перших заступників. Фракціям БЮТ, Соціалістичної партії України і позафракційним народним депутатам пропонується по одній посаді голови і посаді першого заступника голови комітету (комісії).

Водночас лідер фракції КПУ Петро Симоненко заявив **в інтерв'ю агентству «Інтерфакс-Україна»,** що ці пропозиції — задум «Єдиної України», спрямований на те, щоб розподілити парламентські комітети переважно між фракціями «Єдина Україна» і СДПУ (о), і комуністи його не підтримуватимуть. Лідер комуністів нагадав, що депутати вже проголосували за створення 23 комітетів і однієї контрольної комісії і не підтримали варіант 27+1 комітетів.

Учора на засіданні ініціативної групи з підготовки обрання керівництва парламентських комітетів прийшли лише представники фракцій «Єдина Україна» та СДПУ(о). Лідер «Нашої України» Віктор Ющенко на прес-конференції заявив, що ці дві фракції своїм розподілом керівних посад комітетів ВР «повністю зігнорували пропорційну систему розподілу керівництва комітетів». Водночас лідер «Нашої України» повідомив, що в суботу мав зустріч із Головою Верховної Ради Володимиром Литвином і в нього склалося враження, що у В. Литвина «є бажання опрацювати договір про спільні дії у Верховній Раді зі своїми колегами і вийти на узгоджену позицію».

БЛАГОЧИННІСТЬ

...І десять пухових подушок

Голова постійної комісії Київради з гуманітарних питань Ганна Матіко-Бубнова привезла васильківським дітям-сиротам подарунки від Київради, благодійного фонду Святої Марії та партії «Єдність».

Отож у Васильківському Будинку культури господарем враз стала малеча. Якщо комусь і не вистачало місця, в крісла спокійно сідали по двоє. «Серйозну аудиторію» вітали сам міський голова Василькова Валерій Попович, дворазовий чемпіон світу, багаторазовий чемпіон Європи та України з фехтування Юрій Чиж.

Кожен підліток на цьому святі одержав кошика з набором ласощів, а для Васильківського дитячого будинку, чотирьох сімейних дитбудинків та для багатодітних сімей кияни передали цілу гору величезних картонних коробів з одягом, взуттям, іграшками, сувенірами і... десять пухових подушок.

Анатолій КАРАСЬ.

НОВИНИ

ФОТОФАКТ

У Київському окремому аварійно-рятувальному загоні оперативного реагування МНС України більш як сто новобранців склали присягу на вірність народу України.

Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

Інтернет збирає героїв

АКЦІЇ

Під такою назвою днями провів акцію Міжнародний клуб пошани визначних людей за всебічної підтримки Держкомзв'язку та ВАТ «Укртелеком».

Завдяки сучасним технологіям до дійства приєдналася більш як тисяча учасників з різних країн світу, які в режимі реального часу спілкувалися з ветеранами війни і праці, Героями Радянського Союзу з України, Росії та Білорусі.

Приємною несподіванкою для організаторів стала участь в Інтернет-конференції й громадян США та Австралії.

А загалом зустріч допомога висвітити події Великої Вітчизняної війни та почути різні думки про сьогодення.

За словами заступника голови Держкомзв'язку та інформатизації України Володимира Коляденка, акція стала одним із заходів соціальної підтримки ветеранів війни та праці. Вона зміцнила зв'язок між поколіннями.

Як зазначив голова правління ВАТ «Укртелеком» Олег Гайдук, сьогодні одне із головних завдань —виховання молоді на прикладі старшого покоління. І цьому чи не найкраще сприятимуть подібні заходи.

Богдан ДОВНИЧ.

У НОМЕР

■ *Київ*

На екологію коштів немає. Поки що

В Україні затверджено понад 200 екологічних програм. Більшість з них не фінансується через відсутність коштів, а на решту з бюджету виділяють від п'яти до 30 відсотків. Про це йшлося на зустрічі зі столичними журналістами у представництві ООН.

Учасники, занепокоєні нещадною експлуатацією природних ресурсів, обговорювали подальший розвиток ринкової економіки, безпечної для людського буття. І всі промовці були одностайні в тому, що екологічні проблеми треба розв'язувати спільними зусиллями.

Вже наступного року вперше в нашій країні проходитиме зустріч міністрів екології (п'ята пан'європейська конференція), на якій будуть присутні близько 55 делегацій з країн Європи, Азії тощо. Її мета —сприяння спроможності країн ефективно протидіяти екологічній небезпеці й висвітлення ключових зв'язків між охороною довкілля, соціальною, економічною й людською безпекою тощо, *повідомляє наш кореспондент Вікторія ЛИТВИН.*

■ *Вінниця*

Врятували літак і власне життя

За мужність і майстерність, виявлені під час посадки несправного літака, командування ВПС України, штаб яких розташований у Вінниці, представило до нагород військових льотчиків — полковників Григорія Пісного та Валерія Васильєва, а також штурмана майора Павла Бившева та бортінженера Олександра Коваля.

...На третій хвилині тренувального польоту на навчально-бойовому літаку Ту-134 льотчики відчули сильну вібрацію правого двигуна, відразу на табло спалахнув аварійний сигнал. Зменшення обертів двигуна до мінімуму не дало бажаних результатів. Ні хвилини не роздумуючи, льотчик-інструктор Г. Пісний вимкнув двигун і спрямував машину на посадку.

У внутрішній контур двигуна, як з'ясували спеціалісти, попало мастило. На думку представників заводу-виробника, які брали участь в експертизі, двигун міг спалахнути через хвилину-другу, *повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.*

■ *Чернігів*

Гроші за вундеркіндів

Чернігівський міський голова Олександр Соколов встановив 30-відсоткову надбавку до заробітної плати десяти вчителям, які досягли значних успіхів у навчальній роботі з обдарованою молоддю. Їхні вихованці стали призерами в 17 номінаціях Всеукраїнських олімпіад із базових навчальних дисциплін. Крім цього, розпорядженням міського голови встановлено 30 стипендій для найобдарованіших учнів музичної школи №1 ім. С. Вільконського та дитячої художньої школи, *повідомляє наш власний кореспондент Сергій ПАВЛЕНКО.*

ФОТОФАКТ

Бійці спецпідрозділу податкової міліції демонструють техніку затримання злочинця під час благодійної культурно-творчої акції «Козацькі зірки», яка відбувалася в Києві.

Фото Олександра СИНИЦІ (УНІАН).

ЮВІЛЕЇ

Тим, хто високо літає, твердо стелять

70-річчя Державного авіаційного науково-дослідного центру Збройних Сил України відзначили у Феодосії.

У цій унікальній військовій частині отримує путівку в життя авіатехніка всіх можливих типів і класів. Саме тут апробовано крилаті морські розвідники, гідролітаки, торпедоносці, авіаозброєння кораблів та цілий арсенал інших систем. Пройшли хрещення всі авіаносці, знаменитий своїм вертикальним злетом ЯК-38. Тут тренувалися й перші космонавти, відпрацьовуючи посадку на воду, а зараз шліфує свою майстерність знаменита на весь світ пілотажна група «Українські соколи».

Нині разом із випробуваннями нової техніки успішно розробляють один із головних напрямів — продовження показників строку служби авіатехніки. Економічний ефект від цих досліджень становить для України мільярди гривень. Вона ж у відповідь обділяє науковців-дослідників і випробувачів-асів та слухачів школи випробувачів навіть паливом.

До тепер розсекреченого гарнізону неухильно зростає інтерес закордонних авіаторів і туристів: злетіти в небо на бойовій машині може кожен бажаючий. Особливо популярні серед любителів гострих відчуттів «прогулянки» у винищувачі МІГ-29 в одній кабіні з льотчиками пілотажної групи «Українські соколи». Завдяки цьому колектив ювіляра побудував понад 60 квартир, частково розв'язав проблему хронічної нестачі пального і запасних частин тощо.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

Краматорськ дає старт

Ново-Краматорський машинобудівний завод (Донецька область), ймовірно, братиме участь у виготовленні зенітно-ракетних комплексів С-300. Про це на прес-конференції повідомив генеральний директор заводу Віктор Панков. За його словами, минулого тижня підписано протокол із російською стороною. Виробництво деталей буде розпочато в липні-серпні цього року.

Генеральний директор не уточнив обсяг замовлення, але зауважив, що контракт забезпечить роботою на три роки відповідні підрозділи підприємства. За радянських часів Новокраматорський машинобудівний завод виготовляв деталі до зенітно-ракетних комплексів, однак за останні роки підприємство не отримувало військових замовлень.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Поштова марка історичної цінності

У Луганську відбулася презентація марки «Луганська область». Луганська дирекція УДППЗ «Укрпошта» і облдержадміністрація підготували матеріал, а видавництво «Марка України» випустило поштовий знак в обіг. На марці зображено герб регіону на тлі символів, які характеризують основні галузі промисловості області, її природні і географічні особливості.

Ця подія запам'ятається й філателістам. Спеціальним штемпелем «Луганська область. Перший день» директор Луганської дирекції УДППЗ «Укрпошта» Михайло Стоянов провів гасіння марки. Всі, хто придбав цього дня конверт з новою маркою, погашеною спеціальним штемпелем, отримав унікальний історичний екземпляр.

Алла АНТИПОВА.

Луганська область.

СЛУЖБА 01

Замінована пожежа

На території колишнього мазутосховища Коростенського деревообробного комбінату в одному з трьох резервуарів, демонтованих півтора року тому, спалахнули залишки мазуту. Пожежні за десять хвилин приборкали вогонь. А коли заглянули в резервуар, були шоковані. Там лежали артилерійські снаряди калібру 152 міліметри і дві протитанкові міни.

Саме в Коростені кілька років тому загинув старшина пожежної частини, який з власної ініціативи приєднався до групи, що виїжджала на виклик. Пожежа тоді почалася з того, що хлопчаки, граючись, підпалили сарай. А під час її гасіння раптом пролунав вибух. Осколок влучив старшині в голову... Потім пожежні знайшли там ще цілу колекцію артилерійських снарядів.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

ТРАГЕДІЯ

Смерть, в якій багато загадок

У п'ятницю в Києві у власному автомобілі «Опель-Фронтера» було знайдено мертвим з вогнепальним пораненням віце-президента Національної телекомпанії України Андрія Фещенка.

Біля тіла виявили зареєстровану на покійного помпову рушницю й передсмертну записку. З її тексту випливає, що він «вимушено покінчив з собою», **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

Кримінальну справу, яку порушено за статтею «доведення до самогубства» веде Шевченківська районна прокуратура столиці.

44-річний Андрій Фещенко працював на НТКУ півтора місяця і займався програмною політикою. На посаду віце-президента телекомпанії його було призначено за кілька днів до трагедії. До цього загиблий близько двох років працював генеральним продюсером телеканалу СТБ.

В інтерв'ю УНІАН президент НТКУ Ігор Сторожук заявив, що востаннє бачив Андрія Фещенка напередодні трагедії під час робочої наради. Той був у нормальному настрої.

«Він мав багато творчих планів, і я не можу пояснити, що взагалі могло статися», — зазначив керівник НТКУ.

Розчарувалися у правосудді

ТЕНДЕНЦІЇ

Батьки засуджених за вбивство голови Кіровоградської обласної організації Демократичної партії України Ігоря Клочека не згодні з вироком суду і апелюють до преси.

8 травня місцевий суд Кіровського району Кіровограда визнав двадцятирічних Геннадія Крисака і Андрія Тесленка винними у скоєнні злочину і засудив до десяти років ув'язнення кожного.

Батьки засуджених упевнені, що їхні діти не винні, а справу проти них сфабриковано, щоб приховати справжніх замовників і виконавців. Вони звернулися із заявою до засобів масової інформації.

З вироком не згодні й рідні потерпілого. Так, батьки Ігоря Клочека Григорій Клочек і Віра Вишневська звернулися до Апеляційного суду з проханням переглянути рішення Кіровського місцевого суду і визнати невинними Геннадія Крисака та Андрія Тесленка.

Олег БОНДАР.

Кіровоград.

Виправдати довіру народу

Верховна Рада України IV скликання набула правочинності. З цією подією пов'язані сподівання мільйонів наших співвітчизників, які 31 березня 2002 року наділили законодавчою відповідальністю саме цей склад вищого законодавчого органу держави. Буде цілком природно й закономірно, якщо депутати докладуть усіх зусиль, щоб виправдати довіру виборців. Це — не просто найголовніше завдання депутатського корпусу: це — справа його честі, яку можна виконати лише у випадку налагодження взаєморозуміння і плідної співпраці всіх депутатів, незалежно від політичних переконань.

Ми, депутати, безперечно, різні, але всіх нас об'єднує Україна, її тривоги й негаразди, проблеми і сподівання. Якщо не забуватимемо про неї, то впевнений: здолаємо всі труднощі.

Будучи депутатом Верховної Ради України трьох скликань, хочу поділитися досвідом і міркуваннями з деяких принципових для ефективності парламентської роботи питань. Передусім слід звернути увагу на необхідність забезпечення спадкоємності роботи вищого законодавчого органу держави, адже 60 відсотків парламентаріїв — новачки. Безперечно, серед них багато професіоналів, котрі підтвердили високу ефективність, організованість і відповідальність на різних ланках суспільного життя України, однак робота в парламенті — надзвичайно специфічна ділянка праці. Тому Верховній Раді України IV скликання варто якомога розумніше організувати законодавчий процес із самого початку, щоб уникнути непродуктивних суперечок та протистоянь. Народ обрав нас з надією, що ми, прийнявши мудрі закони, зробимо державу заможнішою, а життя щасливішим. Не забуваймо про своє призначення!

Зловживаємо загальними фразами

В тому, що роботи вистачить усім, нема жодних сумнівів. Наведу деякі проблеми, що стосуються національної безпеки і оборони. Візьмімо хоча б оптимізацію діяльності силових структур унаслідок виконання відповідних державних програм розвитку. Зрозуміло, що невиконання державної програми унеможливлює оптимізацію, однак тривогу і розгубленість викликає навіть не ця, а інша обставина: за Конституцією України (стаття 85, п. 6) до повноважень Верховної Ради належить затвердження державних програм лише в галузях економічній, науково-технічній, соціальній, національно-культурній і охорони здоров'я.

Тобто можливості Верховної Ради концептуально впливати на поліпшення національної безпеки і оборони України (а цієї мети можна досягти лише програмами, котрі мають державний статус) доволі непевні. Постає потреба надання конституційного статусу державним програмам, підготовленим Верховною Радою щодо реформування структур національної безпеки і оборони України.

Зрештою, проблему можна й треба формулювати ширше — йдеться про саму концепцію національної безпеки і оборони, яка за своєю природою і призначенням потребує визначеності, чіткості, обгрунтованості. Натомість навіть для нефахівців очевидно, що і через десять років державної незалежності українська концептуалістика національної безпеки і оборони зловживає загальними фразами й спробами уникнути відповіді на гострі запитання, поставлені сьогоденням. Перекладання відповідей з актуальних питань на віддалену чи взагалі невизначену перспективу ще ніколи й ніде добром не закінчувалося.

Досі відсутнє чітке, обгрунтоване бачення пріоритетів національної безпеки і обороні України, а також механізмів і ресурсів їх забезпечення. Ця обставина актуалізує та загострює потребу конкретизації і концептуалістики національних інтересів України загалом і уявлень про військові загрози зокрема. Сформулюю проблематику ще конкретніше: нині на часі деталізація завдань, задля реалізації яких, власне, й потрібні структурні підрозділи національної безпеки і оборони.

Йдеться про необхідність розробки й прийняття нової редакції Концепції (основ державної політики) національної безпеки України і її складової — Воєнної доктрини України з урахуванням конкретизованих загроз та завдань сучасного етапу, уточнених і переглянутих підходів. Під цим кутом зору виразних рис набуває потреба системних зусиль, які поєднали б ініціативу й аналітичні можливості державних органів влади, політиків, інститутів громадянського суспільства.

■ ■ ■

Можливості Верховної Ради концептуально впливати на поліпшення національної безпеки і оборони України доволі непевні.

■

Нагадаю, що йдеться про проблематику, котра визначає основи безпеки українського суспільства, а відтак — зачіпає інтереси всіх і кожного. Історичний досвід підказує: в таких випадках бажаний якомога ширший суспільний загал, який приймає рішення. Що ширший буде цей загал (принаймні на початковій стадії обговорення), то легітимнішим буде законодавче рішення.

Між іншим, цей принцип широкої громадянської ініціативи доречно поширити й на прийняття рішень усіма органами влади. Така ідея аж ніяк не спонтанна: вона — одна з основних вимог виборців, які вже втомилися від рішень, прийнятих вузькоколегіально й корпоративно. Різні гілки української влади, справді, дещо зловживають відчуженням від народу. Спочатку, не порадившись із суспільством і навіть не оприлюднивши аргументацію, вони ухвалюють певні рішення, а згодом розгублено розводять руками, не розуміючи, чому знижується рівень довіри народу до них. Насправді життя влаштоване так, що в ньому ніколи не відбувається нічого екстраординарного: всі «сенсації» — це результат життєвих аспектів, яким ми не надали належного значення вчасно.

Якій системі безпеки надати перевагу?

Стосовно проблематики національної безпеки і оборони, то тут треба, нарешті, вийти на чітку й узгоджену позицію, яка буде своєрідним спільним знаменником сучасного українського суспільства з питань воєнної політики і національної безпеки, воєнної реформи і військового будівництва. Щоб викладена думка набула предметних, конкретних і наочних ознак, сформулюю запитання: якій системі безпеки України слід надати перевагу — індивідуальній, регіональній чи глобальній? Поясню мету запитання: залежно від того, якому варіанту відповіді надається перевага, Україні доведеться здійснювати значну корекцію воєнної політики та військового будівництва.

Для адекватного розуміння проблематики загалом нагадаю, по-перше, що наведене актуальне запитання є одним з багатьох, поставлених перед державою сьогоденням, а по-друге, не все, викладене теоретично, Україна може забезпечити економічно, тобто на практиці. Остання обставина надзвичайно важлива. Це спонукає до тверезих, виважених і відповідальних підходів. Зазвичай конкретика дуже жорстка, однак інших варіантів у нас нема.

Показовим і вкрай тривожним чинником слід вважати те, що жодного разу розвиток Збройних сил не був серед пріоритетних у бюджетних резолюціях Верховної Ради. Фінансові потреби армії і флоту щороку задовольняються на рівні, не вищому, ніж половина від мінімальних параметрів. Утім, нормативні потреби Збройних сил удесятеро-п'ятнадцятеро перевищують оборонний бюджет. Такий рівень фінансування не дає змогу стверджувати про належне ресурсне забезпечення політики в сфері національної безпеки і оборони, ефективне здійснення воєнної реформи, оптимальну динаміку розвитку озброєнь та військової техніки.

Проблеми воєнної політики і національної безпеки повинні нарешті увійти до числа першочергових пріоритетів Верховної Ради і суспільства загалом. Усім громадянам України слід усвідомити, що важливою ознакою обороноздатності є її принципова невідновлюваність у разі обділення увагою впродовж багатьох років.

Наведу приклад з проблематики Військово-повітряних сил. За станом на цей час найбільший головний біль викликають модернізація й переозброєння льотного парку, оскільки ціна цього питання — мільярди гривень. Однак якщо сьогодні льотчиків позбавити можливості підтримувати льотну майстерність на належному рівні, то з часом, навіть у разі модернізації ВПС, ми фактично їх втратимо, оскільки сучасні літаки й вертольоти за відсутності кваліфікованих льотчиків —це лише купа металу.

Проілюструю це деякими цифрами: незважаючи на зниження в 2001 році планових завдань з бойової підготовки у ВПС, їх вдалося виконати лише на 15%. Наліт на одного льотчика в Україні вдесятеро нижчий, ніж у країнах НАТО. З огляду на рівень бойової підготовки, зокрема, і рівень боєготовності військ та обороноздатності держави загалом, ці цифри не можуть не викликати занепокоєння.

Якщо масштабування проблеми ресурсного забезпечення розширити за межі ВПС, то слід констатувати, що із запланованих на реалізацію Державної програми реформування та розвитку Збройних сил на період до 2005 року (затвердженої Указом Президента України від 28 липня 2002 року) в 2001 році 350 млн. грн. виділено лише 179,2 млн. грн. (51,2%), а обсяги, закладені в Держбюджеті на 2002 рік, становлять лише 254,6 млн. грн. (46,3% від потреби).

■ ■ ■

Жодного разу розвиток Збройних сил не був серед пріоритетних у бюджетних резолюціях Верховної Ради.

■

Визнання пріоритетності національної безпеки і оборони не є спробою перетягти на себе бюджетну ковдру. Люди в погонах завжди відчували себе невід'ємною складовою суспільства, а тому ніколи не вважали свою роботу суспільно важливішою, аніж працю лікарів, вчителів чи хліборобів. Йдеться лише про необхідність широкого суспільного діалогу з метою визначення чітких бюджетних пропорцій між видатками на Збройні сили, систему охорони здоров'я, науку й освіту тощо.

Якщо ми здійснимо цю процедуру, то припинимо розпорошення зусиль галузевих лобі й перетягування бюджетного каната. Натомість усі зусилля буде сконцентровано безпосередньо на виконанні бюджету. Тільки такий підхід можна визнати справедливим і загальноприйнятим, оскільки він дає можливість забезпечити загальнодержавний інтерес, котрий, врешті, принесе користь не лише тим, хто виявився спритнішим під час формування бюджету, а й усім і кожному.

■ ■ ■

Збереження нинішньої чисельності Збройних сил є непосильним тягарем для України.

■

Сфера національної безпеки і оборони не може поскаржитися на відсутність проблем. Зрештою, вистачає і першочергових завдань, серед яких — прийняття і впровадження Державної програми забезпечення армії новітніми зразками зброї та військової техніки, а також обгрунтування оптимальної структури родів військ з метою забезпечення виконання Воєнної доктрини та ефективного використання бюджетних коштів.

Державі треба знайти розумний баланс між оборонними потребами та ресурсними можливостями, щоб розв'язати гострі питання фінансового забезпечення війська й соціального захисту особового складу. Теперішня чисельність Збройних сил за умов наявного фінансування призводить до «проїдання» оборонного бюджету, деградації озброєнь і військової техніки, зниження професіоналізму особового складу.

Попри певні позитивні зрушення впродовж кількох останніх років, сфера національної безпеки і оборони України і досі перебуває в кризовому стані. Маємо окремі позитивні результати, однак визначальних системних зрушень у розв'язанні принципових проблем немає. Перебіг воєнної реформи викликає численні нарікання і критичні зауваження. Відчутно брак ефективного планування, яке дало б змогу перейти від вимушеного й некерованого процесу скорочення Збройних сил до детально спланованого реформування.

На шляху до професійної армії

Ідея професійної армії надзвичайно популярна в сучасному українському суспільстві. Це — справді прогресивний шлях розвитку оборонної складової держави. Однак не треба забувати, що перехід до професійної армії можливий лише за умов відповідного фінансування. Зокрема, утримання професійної армії чисельністю 200 тисяч осіб коштуватиме Україні 3,2—3,4 млрд. доларів США, тоді як на утримання Збройних сил у 2002 році Держбюджет передбачив лише 3,291 млрд. грн.

Збереження нинішньої чисельності Збройних сил є непосильним тягарем для України за її нинішнього економічного становища. Навіть найсміливіші економічні обгрунтування не залишають надії, що вдасться досягти запланованих параметрів майбутнього професійного війська чисельністю 240 тисяч осіб у 2005 році. Відтак, плани потребують коректив: комплексний підхід реформування Збройних сил України передбачає збільшення фінансування і, водночас, істотне зменшення їх чисельності.

Якісні показники й технічний стан армії та флоту не вповні відповідають сучасним вимогам. Це й не дивно, адже видатки, пов'язані з утриманням, модернізацією і поточним ремонтом військової техніки, становлять лише 5—10% від запланованих. Крім того, термін експлуатації значної її частини — понад 15 років. Така сама ситуація з 82% бойових кораблів, 67% ракетно-артилерійського озброєння і 55% зенітно-ракетних комплексів.

Проблему ускладнює ще й та обставина, що вітчизняний оборонно-промисловий комплекс здатний задовольнити потреби Збройних сил України лише на 5—7 відсотків. Не забуваймо також, що кожного року озброєння та військова техніка зношуються на 9 відсотків (5% — зношеність фізична і 4% — моральна). Тож за відсутності рішучих змін до 2010 року жоден вид Збройних сил не зможе застосовувати озброєння без ризику виникнення екстраординарних ситуацій, аварій і катастроф. Якщо це станеться, то буде зафіксовано невтішний курйоз: збройні сили як механізм державного захисту потребуватимуть захисту від самих себе.

Щоб цього не сталося, маємо зрозуміти, що війни майбутнього — високотехнологічні. І перемоги в них святкуватимуть ті держави, чиї збройні сили матимуть технологічну перевагу. Це спонукає до необхідності зробити пріоритетною у структурі оборонних видатків ресурсну забезпеченість бойової підготовки, технічної модернізації і переоснащення Збройних сил України новітніми зразками озброєнь.

Адам ЧІКАЛ,
народний депутат України.

Ганебні явища нашого життя

В Україні люди втомилися чекати кращого життя. Вже вкотре після чергових парламентських виборів вони сподіваються на розв'язання проблем працевлаштування, пристойного заробітку, забезпечення нормальних умов праці, справедливих пенсій, повернення заощаджень тощо. На початку роботи парламенту нового скликання редакція звернулася до голови Федерації профспілок Олександра СТОЯНА з проханням відповісти на низку запитань про позицію профспілок в різних аспектах соціального захисту працівників і громадян.

— Олександре Миколайовичу, найперше: ваша думка щодо нинішнього стану соціального захисту? Чи можна вважати його задовільним? І чи вдалося щось зробити в останні роки для покращення життя людей?

— Якщо в державі 24,6 відсотка населення бідні, а 12 відсотків — вкрай бідні, то чи можна говорити про розв'язання проблеми соціального захисту?

Ця статистика базується на тому, що критерій бідності в країні визначається за сукупним доходом, який дорівнює 176 гривням. А коли взяти до уваги, що в країні мінімальна пенсія — 79 гривень, а мінімальна заробітна плата — 140 гривень, то за межею бідності — 4 мільйони чоловік, переважно пенсіонерів та працівників, які виконують некваліфіковану роботу. Серед них і багато працюючих.

Це якщо порівнювати з межею бідності, яка, коли можна так висловитися, є позастандартним показником. А коли взяти таку величину, як прожитковий мінімум, що за Конституцією є мінімальною гарантією, то мінімальна зарплата не дотягує навіть до його половинного розміру, мінімальна пенсія — більш як утричі менша. А прожитковий мінімум на 2002 рік встановлений у розмірі 268 гривень — для непрацюючої людини і 365 гривень — для працюючої.

Отож кількість тих, хто не одержує гарантований Конституцією України мінімум для проживання, набагато зросте. В багатьох галузях до прожиткового мінімуму не дотягує і середня заробітна плата.

Ганебним є розмір неоподатковуваного мінімуму доходу громадян, що досі дорівнює 17 гривням.

Тож про який позитив можна говорити?

Але дещо вдалося зробити.

Виправленню економічної ситуації в країні вже тривалий час заважає відсутність повноцінного Податкового кодексу, зрушень у відновленні вітчизняного виробництва, заборгованість у заробітній платі та інші фактори.

— Ви сказали про вітчизняне товаровиробництво як один із важливих факторів покращення економічної ситуації. Відомо, що з цього приводу відбулося спеціальне засідання Ради ФПУ. Що можуть і що зробили професійні спілки в цьому плані?

— Дійсно, не так давно відбулося засідання Ради ФПУ, на якому визначено роль профспілок в їхньому впливі на подолання негативних явищ у виробничій сфері. Вищим органам влади надіслано пропозиції.

Методами впливу профспілок на виробничу сферу визначено такі важелі, як участь у законотворчому процесі, співробітництво з урядом та місцевими органами влади в питаннях підтримки вітчизняного товаровиробника, розгляд відповідних питань за пропозицією ФПУ в рамках Національної ради соціального партнерства. В результаті розгляду пропозицій прийнято закони, укази Президента, постанови Кабінету Міністрів для розв'язання низки питань виробництва.

За наполяганням Федерації профспілок до Генеральної угоди включено розділ «Сприяння розвитку виробництва, забезпечення продуктивної зайнятості». Однією з норм цього розділу є встановлення конкретних розмірів погашення заборгованості за виконані державні замовлення, що має важливе значення для підприємств у плані відновлення ними виробничого процесу через розв'язання платіжної кризи.

Генеральною угодою передбачене законодавче закріплення стимулювання банками довгострокових кредитів суб'єктам господарювання шляхом пільгового оподаткування частини прибутку, отриманого від надання таких кредитів. Розв'язання цього питання сприятиме переходу виробництва на новий рівень науково-технічного забезпечення.

■ ■ ■

Федерація профспілок уперше в країні публічно порушила питання захисту вітчизняного виробника при приєднанні України до Світової організації торгівлі.

■

Важливою формою впливу профспілок на виробничі процеси є їх участь у формуванні галузевих виробничих програм. Наприклад, ФПУ, галузеві центральні комітети брали безпосередню участь у розробці програми розвитку та реформування гірничо-металургійного комплексу України до 2010 року, до якої профспілками запропоновано спеціальний розділ щодо розвитку соціально-трудових відносин. Серед інших важливих програм була участь профспілок — ФПУ та ЦК профспілки працівників вугільної промисловості — у розробці державної програми «Вугілля України — 2001—2010 роки». Свої конкретні пропозиції та зауваження було запропоновано до Програми структурної перебудови економіки України на період до 2015 року.

За активної участі галузевих профспілок профспілкова сторона соціального партнерства розробила заходи щодо формування та реалізації промислової політики в галузі радіоелектроніки, телекомунікацій, зв'язку, електротехніки та приладобудування, в яких визначено основні пріоритети розвитку виробництва, проведення науково-дослідних робіт. Такі приклади можна назвати й по багатьох інших галузях.

■ ■ ■

Знов порушуватиметься питання про визнання заробітної плати першочерговим платежем, до якого застосовано вето Президента.

■

Приклади плідної співпраці є й на рівні регіонів. Так, профспілка машинобудування та металообробки в Луганській області вивчила й проаналізувала спільно з облдержадміністрацією ситуацію, що склалася в холдинговій компанії «Луганськтепловоз». В результаті внесених урядові України пропозицій та їх реалізації розпочато випуск вагонів та дизель-поїздів, виготовлено дослідний зразок електровоза.

За участю профспілок вирішуються питання приватизації цілісних майнових комплексів, об'єктів соцкультпобуту, передачі їх в оренду чи до комунальної власності. Представники профспілок разом з держадміністраціями та відділеннями Фонду державного майна проводять перевірки виконання новими власниками умов збереження робочих місць, передбачених у планах приватизації.

За ініціативою ФПУ в грудні 2001 року на засіданні Національної ради соціального партнерства при Президентові України розглянуто питання «Про заходи щодо захисту вітчизняних товаровиробників і внутрішнього ринку», на якому пропозиції профспілок були враховані, зокрема, в реалізації існуючого потенціалу імпортозаміщення, посилення захисту вітчизняного товаровиробника через застосування норм Антидемпінгового кодексу України, розробку законопроектів щодо захисту вітчизняного товаровиробника, посилення державного впливу на припинення порушень антимонопольного законодавства.

Зусилля ФПУ спрямовувалися також на вдосконалення законодавства в напрямі сприяння розвитку вітчизняного виробництва та зростання реальних доходів громадян.

— Вже розпочав роботу парламент нового скликання. Чи має на меті Федерація профспілок ініціювати законодавчі проекти, спрямовані на пожвавлення виробничих процесів, удосконалення оплати праці, соціально-трудових відносин?

— Вже на початку роботи нового парламенту на його розгляд буде внесена низка законопроектів, над розробкою яких уже працює апарат Федерації профспілок.

Серед законопроектів, що мають першочергове значення, —внесення змін до Закону України «Про оплату праці». Пропозиції будуть спрямовані на розв'язання проблем низького заробітку, встановлення на відповідному рівні ціни робочої сили, вдосконалення тарифного регулювання оплати праці, мотивації праці тощо.

Особливо значущим для збільшення доходів громадян є законопроект щодо зміни рівня неоподатковуваного мінімуму. Йдеться про повторне внесення законопроекту, бо він не розглянутий минулим складом парламенту.

Федерація профспілок має намір розробити та внести на розгляд Верховної Ради новий варіант закону про повернення заощаджень, який не набув чинності, бо не підписаний Президентом. Визначатиметься також позиція профспілок щодо впорядкування надання субсидій, пільг, адресної допомоги громадянам. Ці питання нині стали актуальними з точки зору як забезпечення соціального захисту, так і розв'язання економічних проблем.

Серед інших законопроектів, що вноситимуться до парламенту при сприянні депутатської фракції «Наша Україна», будуть пропозиції щодо зниження базових ставок податку на прибуток підприємств, внесення змін до закону про приватизацію, якими передбачатимуться обов'язкові зобов'язання нового власника певний період зберігати робочі місця й соціальну сферу, про зміну ставок прибуткового податку з громадян.

Розробка низки законопроектів передбачена Генеральною угодою на 2002-2003 роки. У їх підготовці спільно з соціальними партнерами братиме участь і Федерація профспілок України.

Важливого значення надаватиметься також контролю за проходженням у законодавчому органі тих законопроектів, що вже внесені до парламенту. Зокрема, в полі зору перебуватимуть законопроекти про пенсійне законодавство, Податковий кодекс та інші.

Водночас узагальнюються пропозиції, що їх висловили профактивісти усіх рангів під час проведення днів Федерації профспілок у регіонах. Є такі, реалізація яких можлива шляхом законодавчого провадження. На їх основі буде внесено ще низку законопроектів.

Інтерв'ю взяв
Петро ВАСИЛЕНКО.

РЕПОРТЕР

Державні діти шукають батьків

2. Здоров був, світе! Ось і я!

Тут народжується життя. І це не образний журналістський зворот, а профіль цього медичного закладу. Київський міський пологовий будинок № 7. У його стінах з'являються на світ маленькі кияни.

У коридорах тихо й спокійно. Ними повільно ходять молоді жінки, без п'яти хвилин матусі. Вони обережно і дуже граціозно, хоч як це дивно звучить щодо їхнього стану, несуть свій дорогоцінний тягар із палат до маніпуляційної. Мине зовсім мало часу — і цей тягар перетвориться на новонароджених хлопчиків і дівчаток, на синочків та донечок, коханих і жаданих.

Торік тут прийняли 3227 пологів. Але малюків було більше — у 46 матусь з'явилися двійнята. Цього року в реєстраційній книзі пологового будинку вже записано 21 двійню.

Почім пологи?

Ще нещодавно потенційні матусі були приписані до пологових будинків за місцем проживання. Сьогодні кожна жінка має право обирати, де народжувати.

Нині в середньому на одну породіллю держава витрачає 50 грн. У пологовому будинку № 7 якось підрахували вартість нормальних пологів (без комунальних послуг і фонду зарплати) і отримали суму в 460 грн.

Для роздумів: одноразова допомога до народження дитини, яка сплачується за рахунок коштів Фонду соціального страхування в зв'язку з тимчасовою втратою працездатності, становить 300 грн., а виплати на дітей до трьох років — 45 грн. Для порівняння: звичайні пологи в Америці коштують 8 тисяч доларів.

...Чиста, світла палата. На ліжку — нова гарна білизна. У дитячій колисці — яскрава ковдрочка і матрасик. У таких персональних кімнатах у пологовому будинку утримується до виписки мати з немовлям. Ще кілька років тому палати на одну людину вважалися розкішшю. І навіть коли в політиці охорони здоров'я в питаннях охорони материнства і дитинства сталися зміни, коли вже вирішили не розлучати мам і немовлят, як це було заведено тривалий час, забезпечити клієнток нормальними «індивідуальними» палатами мали змогу аж ніяк не всі столичні пологові будинки.

На той час сьомий пологовий будинок фінансувався з районного бюджету. В його практику тоді було запроваджено так звані комерційні палати, за які заможні клієнти мали змогу офіційно заплатити. А всі породіллі, незалежно від соціального статусу та доходів, мали забезпечити себе медикаментами і перев'язувальним матеріалом згідно з довгим переліком, який зазвичай видавали ще в жіночій консультації за місцем проживання. Нині немає ні списків, ні елітних палат. Ось вже три роки пологовий будинок фінансується з міського бюджету і, в принципі, забезпечений усім необхідним.

За словами головного лікаря Київського міського пологового будинку № 7 Петра Бондаренка, нині платні медпослуги пологовий будинок не надає. Але, відповідно до закону, має право приймати благодійні пожертви.

Медики сподіваються, що Верховна Рада України нового скликання все-таки ухвалить закон про медичне страхування, і тоді медичні державні установи матимуть змогу вийти на ринок послуг з власними пропозиціями.

Парадокси материнства

...Реанімація. За прозорими стінками барокамери під'єднано до кількох тоненьких провідків життя маленької людини. Плоду було 24 тижні, коли у матері почалися передчасні пологи. Дівчинка важить лише 620 грамів. На немовля вона ще мало схожа — маленька, сухенька, з коричневою шкірою лялька. Але вже у памперсі. Отже — жива. І житиме, впевнені лікарі, які цілодобово слідкують за її дозріванням у спеціальному апараті. Харчується малеча молоком рідної матері, яка дуже чекає, коли її донечка перетвориться на «доросле» немовля...

На жаль, далеко не всі діти, які народилися в стінах пологового будинку № 7, такі бажані для власних мам, як ця дівчинка. Лише за перший квартал цього року тут відмовилися від 17 немовлят. Торік таких було 36. Переважно це соціально неблагополучні жінки. Серед них трапляються й іногородні. Так, була приїжджа з Одеси. Народила і втекла. Є й матері у віці. Троє дітей вдома. Чоловіка немає. Народжує четверте і відмовляється.

Як розповів Петро Бондаренко, в його практиці були випадки, коли, кидаючи дитину в пологовому будинку, мати не залишала «відмовної» заяви. Тим самим вона позбавляла дитину права знайти нових повноцінних батьків. Зазвичай таких втікачок розшукує міліція за запитом пологового будинку, але, на жаль, не завжди знаходить. Покинуті діти стають державними. З київських пологових будинків ці малюки потрапляють до спеціальних закладів — до столичного будинку дитини «Берізка» чи аналогічного закладу у Ворзелі (Київська область). Подальша їхня доля складається по-різному: хто назавжди лишається соціальним сиротою (сирота за живих батьків), хто знаходить нових батька й матір.

Ольга ВАУЛІНА.

Фото Сергія СВІТЛИЦЬКОГО.

Продовження теми в наступному номері.

Закон про вищу освіту — крок уперед

Президент України Леонід Кучма підписав один із найважливіших соціальних законів України — Закон України «Про вищу освіту», прийнятий Верховною Радою 17 січня 2002 року.

Закон проходив важке опрацювання в Комітеті Верховної Ради України з питань науки і освіти, яке тривало майже півтора року після прийняття в першому читанні. Відбулися численні обговорення проекту закону з радами ректорів, викладачів вищих навчальних закладів. До другого читання було розглянуто багато зауважень та пропозицій. А статтю 23 закону про 51-відсотковий набір на навчання за державним замовленням у вищих навчальних закладах державної та комунальної форм власності було винесено на третє читання.

Закон України «Про вищу освіту» — це результат політичних та економічних погоджень.

Структура вищої освіти

Закон, зокрема, визначає структуру вищої освіти, до якої входять освітні й освітньо-кваліфікаційні рівні. Це: неповна вища освіта (здобувається у вищих навчальних закладах першого або другого рівня акредитації — технікумах, коледжах тощо, і підтверджується дипломом молодшого спеціаліста); базова вища освіта (здобувається у вищих навчальних закладах другого, третього або четвертого рівня акредитації — коледжах, інститутах, університетах тощо, і підтверджується дипломом бакалавра); повна вища освіта (здобувається у вищих навчальних закладах третього або четвертого рівня акредитації — інститутах, академіях, університетах тощо, і підтверджується дипломом спеціаліста або магістра).

Здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста дає змогу здійснювати виробничі функції певного рівня професійної діяльності, що передбачені для первинних посад у певному виді економічної діяльності. Здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня бакалавра свідчить про здобуття особою фундаментальних і спеціальних умінь та знань щодо узагальненого об`єкта праці (діяльності), а здобуття освітньо-кваліфікаційних рівнів спеціаліста, магістра — спеціальних умінь та знань, достатніх для виконання професійних завдань та обов`язків (робіт), зокрема інноваційного характеру, що передбачені для первинних посад у певному виді економічної діяльності.

Здобуття освітніх й освітньо-кваліфікаційних рівнів здійснюється ступенево. Освітньо-кваліфікаційний рівень молодшого спеціаліста здобувається на основі повної загальної середньої освіти, бакалавра — повної загальної середньої освіти або освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста, спеціаліста — освітньо-кваліфікаційного рівня бакалавра, а магістра — освітньо-кваліфікаційного рівня бакалавра або спеціаліста.

В Україні закладено безперервність освіти — від дошкільної до магістра. Всі освітні рівні визначено відповідними законами.

Вузи і власність

В Україні станом на початок 2001-2002 навчального року діє 587 вищих навчальних закладів першого та другого рівнів акредитації і 225 вищих навчальних закладів третього та четвертого рівнів акредитації. Однією з найважливіших передумов демократичного розвитку освіти України є розмежування повноважень в управлінні вищою освітою.

■ ■ ■

Діє 78 вищих навчальних закладів першого та другого рівнів акредитації і 93 вищі навчальні заклади третього та четвертого рівнів.

■

Кабінет Міністрів України здійснює загальну державну політику в галузі вищої освіти, що знаходить своє вираження в загальнодержавних програмах та нормативно-правових актах. Спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади в галузі освіти і науки є Міністерство освіти і науки України.

Вищі навчальні заклади України мають своїх власників, які їх фінансують і утримують.

З позицій власності вищі навчальні заклади діляться на вищі навчальні заклади державної, комунальної, приватної форм власності та вищі навчальні заклади, що перебувають у власності Автономної Республіки Крим.

За останнє десятиріччя набули розвитку приватні вищі навчальні заклади. Діє 78 вищих навчальних закладів першого та другого рівнів акредитації і 93 вищі навчальні заклади третього та четвертого рівнів акредитації приватної форми власності.

Згідно з новим Законом «Про вищу освіту» Міністерство освіти і науки України здійснює ліцензування та акредитацію всіх вищих навчальних закладів, незалежно від форми власності та підпорядкування, видає їм ліцензії на освітню діяльність та сертифікати про акредитацію. А також затверджує статути вищих навчальних закладів, які йому підпорядковані, та статути вищих навчальних закладів приватної форми власності, узгоджує статути вищих навчальних закладів, що перебувають у підпорядкуванні галузевих міністерств, вищих навчальних закладів, що перебувають у підпорядкуванні органів влади Автономної Республіки Крим та вищих навчальних закладів комунальної форми власності, що підпорядковані місцевим органам влади.

Повноваження органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, які мають у своєму підпорядкуванні вищі навчальні заклади, такі: затвердження за погодженням з Міністерством освіти і науки статутів підпорядкованих їм вищих навчальних закладів та сприяння їх діяльності. Зазначені органи влади подають до Міністерства освіти і науки пропозиції щодо розвитку мережі вищих навчальних закладів. Їх управлінські повноваження не поширюються на вищі навчальні заклади державної форми власності.

Приватний власник, зокрема, розробляє статут вищого навчального закладу, який затверджує Міністерство освіти і науки, організовує ліцензування, здійснює контроль за фінансово-господарською діяльністю, призначає керівника вищого навчального закладу на умовах контракту згідно з процедурою, виписаною в цьому законі, а також приймає рішення про закриття вищого навчального закладу.

Законом у рамках державних стандартів освіти вищим навчальним закладам надається широка автономія.

Вищий навчальний заклад є юридичною особою, має відокремлене майно, може від свого імені набувати майнових і особистих немайнових прав та мати обов'язки, бути позивачем та відповідачем у суді.

Вуз може отримувати кошти і матеріальні цінності від органів державної влади, підприємств, установ, організацій, фізичних осіб.

Додаткові кошти, які отримує вищий навчальний заклад, незалежно від форми власності, можуть спрямовуватися на соціальну підтримку педагогічних, науково-педагогічних та інших категорій працівників вищих навчальних закладів та осіб, які навчаються у вищих навчальних закладах.

Розміри фінансування підготовки фахівців за напрямами і спеціальностями, науково-педагогічних і наукових кадрів вищої кваліфікації визначаються у законі про Державний бюджет України. Статті Державного бюджету про фінансування освіти мають пріоритет перед статтями 57 і 58 Закону «Про вищу освіту». В останньому заробітна плата педагогічних працівників вищих навчальних закладів першого і другого рівнів акредитації визначена на рівні середньої заробітної плати у промисловості, а середня заробітна плата науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів третього і четвертого рівнів акредитації має дорівнювати подвійній середній заробітній платі у промисловості. Але якою буде насправді середня заробітна плата у певному бюджетному році, визначається в законі про Державний бюджет України. Це питання було остаточно роз'яснене рішенням Конституційного Суду України.

■ ■ ■

Працевлаштування випускників здійснюється на основі домовленостей між замовником, ректором, випускником.

■

Фінансування вищих навчальних закладів комунальної форми власності здійснюється за рахунок коштів відповідних місцевих бюджетів. Фінансування вищих навчальних закладів приватної форми власності здійснюється їх власниками.

Плата за навчання

Особливе зацікавлення до закону пов'язано з платою за навчання у вищих навчальних закладах. У пункті 6 статті 64 зазначено, що розмір плати за навчання визначається в гривнях на весь термін навчання і подається щороку на початок навчання з урахуванням офіційно визначеного рівня інфляції за попередній календарний рік. Розмір плати за весь термін навчання публікується в загальнодержавних друкованих засобах масової інформації та інформаційних збірниках Міністерства освіти і науки. Розмір плати за навчання не може змінюватися під час навчання. Його зафіксовано в контракті між особою, що навчатиметься, і керівником вищого навчального закладу на початку. Плата за навчання може вноситься одноразово за весь строк навчання, або частками — помісячно, по семестрах, щорічно. Типовий договір про плату за навчання, що включає оплату і додаткових освітніх послуг, затверджується Міністерством освіти і науки. Це стосується вузів усіх форм власності.

■ ■ ■

Плата за навчання звільняється від оподаткування.

■

Верховна Рада України прийняла окремий закон (внесений депутатом Б. Беспалим та іншими), згідно з яким плата за навчання звільняється від оподаткування. Іншим законом встановлюються пільги щодо сплати податків і зборів для вищих навчальних закладів і для осіб, які надають їм благодійну допомогу.

Державне замовлення

Інше болюче питання — показники державного замовлення на підготовку фахівців з вищою освітою. Адже той, хто навчається в державному чи в комунальному вищих навчальних закладах на кошти державного чи місцевого бюджетів, забезпечуються стипендіями в розмірі, не менш як два неоподатковувані мінімуми доходів громадян, отримують диплом за рахунок державного чи місцевого бюджету, мають інші пільги.

Конституційне право громадян України на освіту має в принципі бути забезпеченим. Зараз ми говоримо, що воно забезпечене, але на основі конкурсу. Проте конкурси не завжди проходять чесно. Проблема чесності під час вступу і об'єктивності оцінок під час навчання не можуть бути предметом закону, вони залежать від організації навчання у державі та від контролю за процесом навчання з боку виконавчої влади.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Тому постає запитання: скільки місць може мати вищий навчальний заклад за державним замовленням? Згідно з законом (стаття 64) показники державного замовлення формуються спільно міністерствами економіки, праці, освіти і науки. Але стаття 23 закону зазначає, що кількість студентів, прийнятих на перший курс на навчання за державним замовленням, повинна становити не менш як 51 відсоток від загальної кількості студентів, прийнятих на перший курс. Проти цієї статті виступають деякі ректори вищих навчальних закладів, особливо провінційних, а підтримують цю статтю ректори великих, традиційних вищих навчальних закладів.

У 2001-2002 навчальному році для вступу на перший курс подано 860 тис. заяв, з них 272 до вищих навчальних закладів першого і другого рівнів акредитації та 588 — третього і четвертого рівнів акредитації. На перший курс прийнято 588 тис. студентів. З них до вищих навчальних закладів першого і другого рівнів акредитації — 201 тис. (у державні —176 тис., у недержавні — 25 тис., з них у вищі навчальні заклади Укркоопспілки — 13 тис., у приватні вузи —12 тис.). До вузів третього і четвертого рівнів акредитації прийнято на навчання 387 тис. (345 тис. —у державні, 42 тис. — у недержавні, з них у вищі навчальні заклади Укркоопспілки — 2,7 тис., у приватні вищі навчальні заклади — 39,5 тис.). Випущено 460 тис. студентів, тобто 78% від тих, що поступило.

За державний рахунок навчатимуться в державних вузах першого і другого рівнів акредитації 95,5 тис., або 54%, у державних вищих навчальних закладах третього і четвертого рівнів акредитації — 143 тис., або 41%. У середньому 45% студентів, що вступили в державні вищі навчальні заклади України, навчатимуться за державний кошт. У недержавних вузах за рахунок державного бюджету, місцевих бюджетів, галузевих міністерств, тобто за державний рахунок, навчатиметься у вузах першого і другого рівнів акредитації 2 тис. студентів, або 8%, а у вузах третього і четвертого рівнів акредитації — 404, або 1%.

Закон ставить вимогу збільшення числа і відсотка студентів, які навчатимуться за державний кошт, до 51%, починаючи з 2003-2004 навчального року. З одного боку, така вимога є справедливою і вимагатиме значно більших коштів у бюджеті на освіту, з другого — може призвести до скорочення вступань до державних вищих навчальних закладів і збільшення числа — у приватні вищі навчальні заклади. Адже з тих, що подали заяви до вищих навчальних закладів, поступило лише 2/3.

Встановлюється максимальне навантаження науково-педагогічних працівників — 900 годин на рік, педагогічних працівників — 720 годин на рік.

Права студентів

Низку статей закону присвячено особам, які навчаються. Зокрема, вони мають право на: участь в обговоренні та вирішенні питань удосконалення навчально-виховного процесу, науково-дослідної роботи, призначення стипендій, організації дозвілля, побуту, оздоровлення; надання пропозицій щодо умов і розмірів плати за навчання; обрання навчальних дисциплін за спеціальністю в межах, передбачених програмою підготовки та робочим навчальним планом.

Студенти вищих навчальних закладів (незалежно від форми власності), які навчаються за денною формою навчання, мають право на пільговий проїзд у транспорті.

Згідно зі статтею 38 у вищих навчальних закладах створюються органи студентського самоврядування. Працевлаштування випускників здійснюється на основі домовленостей між замовником, ректором, випускником.

Закон про вищу освіту має не реформувати, а впорядкувати систему вищої освіти України. Для реформ потрібні попередні конкретні напрацювання в окремих вищих навчальних закладах і в системі Міністерства освіти і науки.

Ігор ЮХНОВСЬКИЙ,
народний депутат;
Василь ШПИЛЬОВИЙ.

Чи піде ЄС за Данією?

На небосхилі Європейського союзу згущаються хмари. Це спричинено різним ставленням країн—членів ЄС до проблем імміграції — легальної і незаконної. З першого липня країною—головою цього об'єднання стане Данія. Під її керівництвом плановано здійснити координацію імміграційної політики. А в Данії щойно прийнято пакет нових законів, які різко посилюють вимоги влади до переселенців і біженців. Курс Копенгагена піддано критиці в багатьох столицях Європи.

Іммігрант тепер може отримати постійну посвідку на проживання, а отже, і право на різні соціальні пільги тільки через сім років проживання в Данії замість нинішніх трьох. Шлюб реєструватиметься лише в тому разі, якщо майбутнє подружжя має датське громадянство. А осіб, яким за 60 років, узагалі позбавлено змоги об'єднатися з родичами в Данії.

Імміграційний курс Копенгагена став значно крутішим після парламентських виборів у листопаді 2001 року, внаслідок яких у країні було сформовано коаліційний уряд Андерса Расмуссена. Він спирається на підтримку ультраправої Датської народної партії, а вона відома своєю відвертою ворожістю до іммігрантів.

Дійшло до того, що занепокоїлися навіть країни Північної Європи, яких зазвичай називають братами. Фінські газети нещодавно поставили запитання: чи не настав час бойкотувати Данію? А влада Швеції звинуватила Копенгаген у тому, що він «демонізує іммігрантів». Ось у таких умовах і пройде передання функцій голови ЄС від Іспанії Данії. Перша перевірка взаємовідносин відбудеться вже в червні на зустрічі у верхах в іспанській Севільї.

Глава датського уряду Андерс Расмуссен тим часом наполягає на своєму. Ось як він відреагував на критику: «Імміграційна політика Данії, яку, зокрема, критикує Швеція, не вплине на виконання Данією функцій голови ЄС. Навпаки, Данія може стати зразком для інших держав»...

Європейський союз сяк-так пережив «австрійську кризу», пов'язану з бойкотом Австрії, коли до уряду цієї країни увійшов лідер ультраправих Хайдер. Тепер на шляху поста «датський бар'єр». Чи він і справді стане прикладом?

Марат ЗУБКО.
Гельсінкі.

У пошуках здорового глузду

Дві ядерні держави — Індія та Пакистан перебувають на межі війни. В Алмати ситуацію, що склалася, обговорюють лідери 16 держав, які входять до Наради із взаємодії та заходів довіри в Азії. Мета саміту, ініційованого президентом Казахстану, — «запуск процесу, що відкриває перспективу виходу на загальнорегіональну систему гарантування безпеки».

Лідери Азербайджану, Афганістану, Єгипту, Ірану, Ізраїлю, Казахстану, Китаю, Киргизії, Монголії, Палестини, Росії, Таджикистану, Туреччини та Узбекистану мають намір докласти всіх зусиль, щоб відбулася двостороння зустріч глав Індії та Пакистану. Тим часом, як передали зарубіжні інформагентства, прем'єр-міністр Індії Атал Ваджпаї, який перший, ще до початку саміту, прибув до Казахстану, відразу заявив, що не зустрінеться в Алмати з президентом Пакистану Первезом Мушаррафом. Він зазначив, що взагалі не говоритиме про перемир'я, поки Ісламабад не покладе край діям ісламських терористів. Їх постійні атаки стали приводом для нинішнього конфлікту. У свою чергу, Мушарраф підтвердив мирну позицію його держави. «Пакистан проти війни, ми за поновлення переговорів. І я гарантую, що наша країна не почне бойових дій перша», — заявив пакистанський лідер, який вважає: в Ісламабада і Делі стане здорового глузду не розпочинати ядерної війни, а можливість застосування ядерної зброї не повинна навіть обговорюватися.

За оцінками експертів, Індія та Пакистан загалом мають у своєму розпорядженні двісті ракет, здатних нести ядерні боєголовки. За приблизними підрахунками, загальні втрати сторін у разі застосування ядерної зброї можуть становити 12 млн. осіб. Нині на індійсько-пакистанському кордоні зосереджено до 1 млн. солдатів двох армій, котрі перебувають у стані цілковитої бойової готовності. При цьому і Делі, й Ісламабад відмовляються перші відвести свої війська від кордону, де щодня гинуть їхні солдати.

Яна СТАДІЛЬНА.

Фото АП.

У Британії завершуються урочистості з нагоди 50-річчя коронації Єлизавети II. На сьогодні заплановано урочистий державний виїзд на службу до лондонського собору Святого Павла та авіаційний парад. А минулих вихідних тисячі людей прийшли у сади Букінгемського палацу на класичний концерт, на якому були присутні 18 членів королівської родини. Вчора по всій крані пройшли вуличні гуляння, а в Букінгемському палаці відбулося ще одне шоу — за участю зірок поп- і рок-музики. За оцінками Англійської ради з туризму, в урочистостях узяли участь загалом близько третини всіх британців.

На знімку: королеву Єлизавету II та її чоловіка герцога Единбурзького вітають піддані.

Імпровізація на тему євро

Запровадження нової європейської валюти не могло залишитися поза увагою фальшивомонетників. Засукавши рукава, майстри художньої підробки розпочали освоєння нового поля діяльності. Результати їхньої роботи не примусили себе чекати: повідомлення про фальсифікації почали з'являтися ще до нового року. Один із німецьких шахраїв вирішив, що копіювати наявні купюри — нудна справа, і створив власну, вартістю 300 євро. Невідомий художник розплатився своїм творінням за бензин на заправці в німецькому місті Ербах і навіть отримав здачу — 250 євро. Сумнів у справжності отриманої купюри з'явився у власника заправки після детального розгляду — на ній-бо красувалися дві оголені жінки. А дізнавшися, що банкнот у 300 євро взагалі немає, він повідомив про підробку поліцію.

На його виправдання можна зазначити, що навскидку встановити справжність нової валюти досить важко. Хоча вона має чимало ступенів захисту, визначити багато з них на око вельми проблематично.

Мільярди на війну

Цікавий звіт опублікували фахівці Міжнародного центру конверсії у Бонні. Вони стверджують, що у світі розпочався новий виток гонки озброєнь. Дедалі більше країн підвищують витрати на військові потреби, сказано у звіті. Військові бюджети багатьох держав збільшуються начебто для боротьби з тероризмом. Але експерти центру вважають, що це призведе передусім до збільшення небезпеки провокацій з метою скоєння нових терористичних актів.

Роззброєння 90-х, на думку боннських спостерігачів, дало дивіденди миру, а тепер їх отримує терор. Після досить тривалого періоду скорочення озброєнь тепер усе вказує на стагнацію у сфері конверсії. Конверсія сповільнює хід, і дедалі менше військових виробництв переходить на випуск цивільної продукції. Цьому сприяли насамперед Сполучені Штати — найбільша військова сила світу, що залишила далеко позаду решту країн. Фахівці боннського центру стверджують, що США перші роздули витрати на військові потреби і завели потужний двигун машини озброєнь. Від Америки намагаються не відставати й багато інших країн. Уже цього року витрати на військові цілі підвищаться на 4—5 відсотків і гонка озброєнь досягне рівня 1992 року. Але якщо підйом триватиме, то до 2001-го світ перевищить піх озброєнь періоду «холодної» війни 1987 року.

За даними звіту центру конверсії, глобальні військові витрати поточного року становитимуть 960 мільярдів євро. А наступного — США планують знову збільшити військовий бюджет. І пов'язано це не тільки із загрозою тероризму. Як стверджується у звіті, ще до терористичних актів 11 вересня Сполучені Штати розпочали новий виток озброєнь. Президент Буш зміг відстояти збільшення військового бюджету з 310 до 353 мільярдів. Події 11 вересня ще більше підхльоснули ці наміри: передбачають, що наступного року військовий бюджет США збільшиться до 396 мільярдів доларів.

Уже цього року США зі своїми 353 млрд. доларів військового бюджету витрачають на військові потреби майже у 8 разів більше, ніж Японія зі своїми 45 млрд., у 9 разів більше, ніж Франція, Велика Британія і Китай з менш як 40 млрд., і у 12 разів більше, ніж Німеччина з майже 30 млрд. доларів.

Проте експерти центру вважають, що навіть таких величезних коштів, спрямовуваних на боротьбу з тероризмом, не досить, щоб усунути причини і проблеми, які його породили, а саме — бідність і нерозв'язні конфлікти. Про що свідчить, наприклад, такий факт: держави — члени НАТО витрачають на акції боротьби з імовірною мережею терору понад 70 відсотків своїх військових коштів.

Валентина ПИСАНСЬКА.
Франкфурт-на-Майні.

ХРОНІКА. ФАКТИ. ПОДІЇ

■ Київ

Безплатні візи для туристів

За повідомленням Посольства Республіки Болгарія в Україні, з 30 травня змінено умови видавання віз для українських громадян. Тепер туристичні візи, а також візи для дітей до 16 років і дорослих після 60-ти оформлятимуться безплатно.

■ Тель-Авів

Мирний процес поновлюють

Директор ЦРУ Джордж Тенет прибув до Єрусалима, щоб домогтися від сторін згоди на проведення регіональної конференції на рівні міністрів закордонних справ. Цей захід було відкладено через напади палестинських підривників-самовбивць і військові операції ізраїльської армії в секторі Газа та на Західному березі.

■ Кейптаун

Боротьба зі СНІДом триває

У Кейптауні відкрилася конференція з питань боротьби зі СНІДом в Африці. Її мета — розробка вакцини проти поширених на континенті форм цієї хвороби. Організатори стверджують, що більшість досліджень у цій сфері здійснюється на Заході і часто-густо вони марні в боротьбі зі СНІДом в Африці, де мешкають дві третини носіїв ВІЛ у світі.

■ Белфаст

Католики поранили протестантів

Три особи дістали вогнепальні поранення під час сутичок католиків і протестантів у Белфасті: 39-річного чоловіка і двох 15-річних підлітків госпіталізовано. За повідомленням поліції, вогонь відкрили католики.

■ Касерес

Горбачову присуджено Премію Карла V

Премію Карла V присуджено цього року Михайлові Горбачову фондом «Європейська академія Йусте» (Іспанія) як «видатному державному діячеві, котрий зробив великий внесок у європейське будівництво і дав змогу здійснити позитивні політичні зміни в Росії та Східній Європі». Премію вручить наступник іспанського престолу принц Астурійський Феліпе.

■ Белград

Югославія просить допомоги у ЄС

«У 70-ті роки ЄС інвестував значні кошти в авторитарні країни — Іспанію, Португалію, Грецію і стабілізував їх. У 90-ті те саме відбулося з Центральною Європою. Нині це потрібно зробити з найуразливішою частиною континенту — Балканами», — заявив президент Югославії Воїслав Коштуниця.

■ Лондон

Пожежа в Букінгемському палаці

Пожежники виявили і ліквідували вогнище загоряння в Букінгемському палаці. В гасінні брали участь шість пожежних машин. Заходи тривали близько години. Всіх, хто перебував у приміщенні, було евакуйовано. Нині рятувальники оцінюють завдану пожежею шкоду.

■ Оттава

Перестановки в канадському уряді

Прем'єр-міністр Канади Жан Кретьєн укотре здійснив перестановки в уряді. У відставку відправлено міністра фінансів Пола Мартіна. Кретьєн заявив Мартіну, що на шляху його успішної діяльності в кабінеті міністрів постали проблеми, які не мають прямого стосунку до його обов'язків.

На фото: тепер уже екс-міністр фінансів Пол Мартін.

Фото АП.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

АКЦІЯ «ГУ»

«КРОК ДО ЗІРОК» — «НАДІЯ УКРАЇНИ»

Гості з майбутнього

Днями в Національному палаці «Україна» відбувся запис програми-конкурсу «Крок до зірок». Журналісти «Голосу України» стали свідками півфінального змагання серед юних обдаровань і знову-таки спробували себе в ролі неупередженого журі нашого конкурсу «Надія України».

Писати про дитячу артистичність, талант і творчість — справа захоплива, але дуже суб'єктивна і непередбачувана. Втім, як і самі юні виконавці. Ми, одначе, таки спробували проаналізувати стан справ на дитячому артфронті. Отже, що вони...

...танцюють

Перше, що нам упало в вічі, це зростаюча популярність «степу», який вимагає філігранної техніки і чуття ритму. Причому захопливим видовищем він є як у сольному (14-річний Сашко Останін з Одеси), так і в «командному» виконанні. Оригінальна композиція «Південноафриканські рудокопи» вінницького ансамблю «Квіти Поділля» була виконана блискуче.

Ставку на видовищність зробили танцюристи запорізького ансамблю «Багіра» (грайлива композиція «Буенос амігос») та дніпропетровського колективу «Алегро» (від багрянотканої «Феєрії вогню» було важко відвести погляд).

Наш давній улюбленець і тезко конкурсу ансамбль «Надія» з Дружківки Донецької області показав чудову костюмовану композицію «Поклик джунглів». А дніпропетровський «Сюрприз» випустив на сцену кумедну «Сороканіжку».

Прикро, але народний танець почав поволі втрачати свою привабливість для конкурсантів. Вірними національній тематиці залишилися лише столичні колективи «Світанок» із запальною «Гуцулкою» та «Цвіт папороті» з єврейським танцем.

Зате побільшало балетних колективів з цікавим репертуаром. Особливо запам'яталися: балетна русалія «Пливе вінок» колективу Центру хореографічного мистецтва «Класік» з Києва, морська фантазія севастопольської «Чорноморочки» та обрядові купальські ігрища ансамблю «Веселка» з Василькова Київської області.

Справжнім професіоналізмом вразили (і цим вони дещо вирізнялися з-поміж інших) гості з Куп'янська Харківської області — колектив «Мрія», що виконав композицію із загадковою назвою «Боні кіта».

Фантастичну пластику продемонструвала 12-річна Олена Хом'якова з Одеси. Взагалі це місто може похвалитися хореографічною школою і високим рівнем своїх танцювальних колективів.

Найбільшу кількість учасників — аж дев'ятьох — представив у півфінал Київ. Несподіванкою стало те, що серед інших регіонів справжнім рекордсменом з дитячої творчості стала Донеччина.

...співають

На жаль, імена авторів пісень під час запису концерту так і не прозвучали. А було б цікаво дізнатися, хто саме пише для початківців. Зазначимо, що переспівів відомих мелодій майже не було. Лише Іринка Виливок з Прилук Чернігівської області згадала «Горе-чарівника» (українською!).

Найменші вокалісти (вікова номінація 3—8 років) викликали у редакційного журі суміш замилування і подиву: так несподівано ангельська зовнішність поєднувалася з недитячою серйозністю текстів. Наприклад, номер «Вклонюся піснею» виконало біле пухнасте диво Неля Грициняк, «Народ України» —крихітна Діана Мірошниченко з Києва, «Про матір» — чарівна Ганнуся Стрижак з села Перегінського Івано-Франківської області. Про щастя розмірковувала в однойменній пісні Наталка Мала з Донецька.

А 9-річний Влад Семенов з Донецька заспівав твір, що, напевне, стане хітом у його ровесників. Адже йдеться там про покоління, яке чи не з пелюшок мріє про мільйони.

Суто дитячим репертуаром могли похвалитися лише Ганна Хомич з Рівного, Христина Барабуля з Кіровограда та Валерія Кім з Луганська.

Вразила сильна трійка вокалістів (вікова номінація 9—11 років). Вдалою знахідкою для дзвінкоголосої Тетяни Путято з Добропілля Донецької області стала задушевна пісня «Далеко», яка підкреслила особливості вокалу юної співачки. Її суперницею стала киянка Наталка Кучеренко, що майстерно втілила образ запальної південної красуні у пісні «Іспанська балада». Але найбільше наше аматорське журі радило б запам'ятати ім'я киянки Марини Пархоменко. Цього разу дівчинці трохи не вистачило техніки, проте її низький, насичено-оксамитовий голос і досі в пам'яті. Мине небагато часу — і їй не буде рівних. Так само, як і Ірочці Розенфельд з Керчі, киянці Галі Гриньків та Юлі Забродській з Чернівців.

Сильним вокалом, артистизмом запам'яталася Юля Сіренко з Южноукраїнська Миколаївської області (пісня «Ікар»). Юлю, не втрачай своєї емоційності — і невдовзі тобою пишатиметься українська естрада, якщо тільки... не приворожить оманливий світ театру чи кіно. Там у тебе також є шанси.

Не можна не згадати й «зірок» серед 15—18-річних — Оксану Філоненко (Луцьк), Катю Вовчук (Київ) та Владу Ісаєнко (Кременчук). Сподобався й потужний вокал Ганни Комар та Каті Алімової з Добропілля Донецької області.

Напевне, читачі вже звернули увагу, що йдеться переважно про дівчат. І щоб не складалося враження, буцімто невдовзі нас чекає естрадний матріархат, відзначимо молодих і перспективних Миколу Боровського з Єнакієвого Донецької області та Максима Поповича зі Сміли Черкаської області. З'явився на «кроківському» олімпі також багатообіцяючий дует братів-близнюків Супруненків. У хлопців не лише гарні вокальні дані, а й виважений репертуар. Принаймні, про шалене кохання вони поки що не співають. На відміну від дівчат вікової категорії 15—18 років.

...і як отримують призи

Це залежить від сценічного досвіду і міри хвилювання. Але всі як один з тремтячими руками, великими очима й американськими усмішками. Усвідомлення перемоги чи поразки приходить згодом, за лаштунками. На сцені ж — тримають марку. А як це важко — наше журі відчуло на власній шкурі. Повірте, навіть правильно, тобто не показавши спини камерам, винести і вручити подарунок (якихось півхвилини перебування у світлі юпітерів!) — дуже нелегка справа. Що вже казати про юних артистів, які протягом п'яти хвилин мають явити всій країні оригінальний сценічний образ, відшліфовану техніку і, ніде правди діти, професіональну фонограму!

Юлія ПОТАПЕНКО.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

За лаштунками: «орлята» чистять пір'ячко.

«Квіти Поділля» виконують «степ».

Запам'ятайте Марину Пархоменко.

Журналіст «ГУ» вручає приз танцюристам з ансамблю «Багіра».

Президент Міжнародного благодійного фонду «Обдаровані діти України» Михайло Поплавський з крихітною Валерією Кім.

Замість шістьох лауреатів «Надії України» серед півфіналістів ми обрали десятьох. Представляємо їх:

1. Галина Гриньків з Києва.
2. Неля Грициняк із селища Великий Любінь Львівської області.
3. Ірина Виливок із Прилук Чернігівської області.
4. Тетяна Путято з Добропілля Донецької області.
5. Максим Попович зі Сміли Черкаської області.
6. Ганна Комар з Добропілля Донецької області.
7. Ансамбль «Багіра» із Запоріжжя.
8. Олександр Останін з Одеси.
9. Ансамбль «Надія» з Дружківки Донецької області.
10. Ансамбль «Сюрприз» з Дніпропетровська.

Усі вони отримали призи — великі пухнасті іграшки. «Голос України» вітає лауреатів!

Претендент у мільйонери Влад Семенов.

У Нелі Грициняк з'явилася нова подружка — миша Маша.

Ще хвилина — і почнеться «Феєрія вогню».

Луганчанка Ганна Волошаніна.

МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ

Потрібні компетентні, комунікабельні люди

Більшість херсонців, які проголосували на недавніх виборах за обрання Володимира Сальда на посаду міського голови, пов'язують з його ім'ям сподівання на кардинальне покращення життя міста. Слід зазначити, що Херсон справді цього потребує. Це помітить навіть приїжджий, не кажучи вже про городян. Для того, щоб поліпшити стан вулиць, транспорту, комунальної сфери, потрібно чимало зусиль. Місто необхідно відбудовувати. Може, через те виборці серед багатьох кандидатів і обрали професійного будівельника. Який, до того ж, зарекомендував себе успішним керівником. Про мотиви, що спонукали його прийняти таке відповідальне рішення, та перші кроки на новій посаді Володимир Васильович розповів нашій газеті.

— Що змусило вас так радикально змінити свою кар'єру?

— Коли я приймав рішення про участь у виборах, основною метою було поліпшити стан життя міста. Херсон дав мені практично все. Тут я виріс, став спеціалістом, одружився, тут з'явилася на світ дочка. Пізніше я відбувся як керівник. Тепер настав час повертати борги і зробити так, щоб місту жилося краще. Тож головне для мене — щоб усі системи життєзабезпечення міста функціонували на належному рівні, як того вимагають реалії сьогодення. Мені як спеціалісту-будівельнику бачити, як руйнуються об'єкти, в створенні яких є й частина моєї праці, просто набридло. Настав час, перефразовуючи біблійне висловлювання, складати каміння.

— Які пріоритети вашої роботи?

— Передусім це, звісно, питання, що стосуються кожного херсонця, — житлове господарство і комунальна сфера, шляхи, транспорт, зв'язок, водозабезпечення. Нині це — велика проблема. Друге — посилення кадрового складу в системі міської виконавчої влади. Мається на увазі використання новітніх технологій управління. Мені потрібні компетентні, комунікабельні люди, які не бояться вчитися, отримувати нові знання. Це в будь-якій справі приносить успіх. Влада має стати ближче до людей, щоб вони мали змогу спілкуватися з нею, щоб влада знала їхні потреби і могла їх задовольнити. Влада не повинна бути самоціллю, вона має працювати на людей. Місто повинне мати господаря, але він має бути для міста, а не навпаки. Тому необхідно посилити кадровий потенціал, змінити структуру міськвиконкому та запровадити нові технології управління.

— Які вимоги висуваєте ви перед керівниками?

— Найголовніше — це професійне ставлення до справи. Крім того — організаторські здібності, комунікабельність. Будь-якому керівникові треба вміти спілкуватися, зокрема з паралельними державними структурами, для ефективнішої взаємодії в інтересах городян. І, звісно, для того, щоб розуміти ці інтереси і відпрацьовувати їх на професійному рівні, треба вміти розмовляти з людьми. Крім того, я високо ціную бажання та вміння самовдосконалюватися. Не зупинятися на досягнутому, а підвищувати свій професійний, інтелектуальний і культурний рівень. До того ж потрібне розуміння економічної суті управлінської моделі. Ці якості є для мене критеріями добору кадрів. Є ще один важливий аспект. Високий професіоналізм співробітників органів місцевого самоврядування обов'язково має піднести престиж цієї роботи. Річ у тім, що зарплата — низька, а турбот і клопоту — повна голова. Мало хто хоче працювати в цій сфері. Принаймні в черзі на роботу у виконкомі ніхто на стоїть. Я маю намір створити для своєї команди такі умови, за яких їхня робота буде цікава і результативна з точки зору громадського сприйняття. Після цього можна казати і про матеріальне стимулювання.

— Як то кажуть, головне — щоб людина була хороша...

— Хороша людина — це не професія. Якщо вона при цьому погано працюватиме — ми розпрощаємося. Керівник може чогось і не знати. Це нормально. Він повинен уміти добирати команду. І, ясна річ, контролювати її дії.

— Ставши керівником міста, ви мимоволі стали частиною державного апарату. Що для вас важливіше — інтереси міста чи інтереси держави?

— Я не розділяю ці поняття. Наше місто — складова частина нашої держави. Можна сказати, що Херсон — син нашої матері України. Відповідно, їх інтереси практично збігаються. Я не можу сказати, що я люблю більше, — свою країну чи своє місто. Захищаючи інтереси городян, задовольняючи їхні потреби, працюю на благо України.

Інтерв'ю вів Олег ДЕНИСОВ.

ДУМКИ З ПРИВОДУ

Приватна контора віників не в'язала

Моя колишня житлово-експлуатаційна контора з чиєїсь нелегкої руки стала приватною. Хто був її господарем, дізнатися мешканцям не вдалося. Три роки тому експериментатори вирішили утерти носа державним підприємствам. Мовляв, ми побудуємо житлово-комунальний капіталізм на окремо взятій території колишнього столичного Шевченківського району. Наведемо порядок у кожному і біля кожного будинку; покажемо кузькину матір неплатникам послуг; зміцнимо матеріально-технічну базу контори. Одне слово, хотіли, як краще, а вийшло геть кепсько. Бо люди не стали заможнішими і платили за воду і тепло вряди-годи. А, значить, коштів на рахунку ЖЕКу не збільшувалося, зате борги росли, як трава у травні. Спробували було конторські чиновники «вибивати» їх залякуванням судом і шантажем на кшталт «відключимо стояк». Даремно —мешканці лише посміхалися. Тоді показала зуби бухгалтерія: жодної довідки не підписувала, доки не сплатиш частину боргу. Незаконний метод діяв певний час, а потім заговорив його величність Закон.

То у чому, запитували люди, сенс експерименту, якщо приватники діють за «совецькими» правилами?

А тим часом сама контора занепадала: приміщення не ремонтувалися, кадри розбігалися, число скарг зростало.

— За два роки приходьте, познайомимо з досвідом роботи, — казав мені начальник ЖЕКу в 1999-му. Коли я прийшов, він керував уже... державною конторою. Експерименту місцева влада поклала край і повернула підприємство в комунальну власність міста. Капіталізм на окремо взятій території не вижив. Бо будували його на старих соціально-економічних підвалинах. А приватники, колишні господарі, певне й досі підраховують збитки. А може, дивіденди? Бо ж відомо, в якій воді риба ловиться. Та це вже не нашого, а прокурорського, розуму справа.

Олексій СІРИК.

ПРОБЛЕМА

Не заростуть народні стежки. Не сподівайтеся!

Ця боротьба, що триває вже більш як чверть століття, розпочалася тоді, коли було здано наш будинок і ми переїхали до ще необжитої Оболоні. Саме тоді дбайливими забудовниками було прокладено доріжки без урахування маршрутів щасливих новоселів.

Щоразу, вирушаючи на роботу і повертаючись додому, мешканці нашого і сусідніх будинків змушені крокувати зигзагоподібним шляхом. Наче не можна було для зручності зробити доріжки не лише під прямим кутом, а й навкіс. І ця спринтерська дистанція, яку доводиться стрімголов долати щонайменше двічі на день, багатьом псує настрій і додає втоми.

Мал. Євгенії ВАСИЛЬЧЕНКО.

Раніше тут був пісчаний пустир, і сотні ніг утрамбували доволі зручний маршрут, що охайно перерізав цей клаптик землі. Тепер поруч виріс хмарочос, а «народні стежки» зорано, частково огорожено і засаджено травою. Звісно, чужу працю треба поважати. На перший погляд — дрібничка. Але помножена на роки роздратування, вона давно вже стала проблемою, яку треба розв'язати.

Один знайомий, який давно вже мешкає за кордоном, розказав, що там перед тим, як увічнити заплановані доріжки, довго вивчають, як людям зручно ходити. Згодом це заощаджує час і енергію мешканців.

Уляна СОФІЙСЬКА.

РЕЗОНАНС

Чому державні програми реалізовують за рахунок комунальників?

Понад двадцять років я працюю у сфері житлово-комунальних послуг, останні роки — головним бухгалтером у виробничому об'єднанні житлово-комунального господарства. Останнім часом засоби масової інформації дедалі частіше безпричинно критикують роботу комунальників. Особисто мені читати такі публікації, як, приміром, у авторитетному «Голосі України» (№ 74 (2825) від 19 квітня 2002 року), неприємно і образливо.

Прикро, але до нас ставляться зверхньо і без поваги. Схоже, журналісти навіть не замислюються, якої серйозної проблеми вони торкаються. Звісно, нікому не хочеться ходити брудними вулицями. А чи знає хтось, куди діваються трупи бродячих тварин тощо? До речі, цю неприємну роботу працівники житлово-комунальних господарств виконують за мізерну плату, без відповідного спецодягу, обладнання. І вони навіть соціально не захищені.

Кабінет Міністрів прийняв чимало відповідних постанов. Приміром, у «Порядку визначення нормативних затрат житлово-експлуатаційного відділу, пов'язаних із утриманням будинків з прилеглою територією» вказано 26 видів послуг. Якщо виконувати їх усі на належному рівні, то за один квадратний метр території мешканці мусили б сплачувати три-

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

чотири гривні на місяць. Гадаю, тоді скарг на обслуговування не було б. Проте нині таку суму можуть собі дозволити не більше п'яти відсотків населення.

За часів радянської влади з кишені споживачів на комунальні послуги витрачалося лише чотирип'ять відсотків їх вартості. Нині державні дотації зведені до мінімуму, ще й додано ПДВ у розмірі 20 відсотків. Ці кошти житлово-комунальні господарства повинні віддавати державі в першу чергу. А через те, як сплачуються держвою субсидії, узаконені пільги населенню, то лише нашому підприємству заборговано більш ніж за рік. Незрозуміло, чому державні програми вирішуються за рахунок працівників житлово-комунальної галузі? Можливо, тому, що головний документ — Житловий кодекс — і досі розглядається народними депутатами.

Водночас основні фонди житлово-комунальних господарств нині зношені більш як на 50, а деякі мережі та обладнання — на 80 відсотків. Увесь транспорт практично вже випрацьований. На мою думку, у цьому також чимала вина недосконалого законодавства, що сприяє зростанню заборгованості.

Хочу через парламентську газету звернутися до усіх ЗМІ: житлово-комунальна проблема — була, є і буде однією з найгостріших. Вона має розв'язуватися на державному рівні і якомога швидше! Неконструктивною критикою справі не зарадиш.

Валентина ОПАНАСЬКО.

Вільногірськ Дніпропетровської області.

Факт...

У квартирі мешкаю і прописаний сам. Незабаром від'їжджаю в закордонне відрядження на два місяці. Чи маю я сплачувати за комунальні послуги?

Валентин КРЮК.

Донецьк.

...і коментар

Оскільки в квартирі ви мешкаєте сам, то згідно з «Правилами надання населенню послуг з водо-, теплопостачання й водовідведення» звільняєтеся від сплати за ненадані послуги холодного та гарячого водопостачання й водовідведення за період тимчасової відсутності. Для цього потрібно звернутися в ЖЕК з письмовою заявою спочатку про відключення холодної і гарячої води й опломбування вентелів на вводі в квартиру, а потім про зняття пломб і відновлення надання послуг.

Наталя ГЕЛЕТКО.

До речі

Кожен технічний пристрій має свій термін служби, нагадує Головне Київське міське управління у справах захисту прав споживачів.

Отже, під час планового ремонту або без нього ви повинні вимагати від представників житлово-комунальних підприємств його заміну. До того ж безкоштовно.

За рахунок коштів наймачів у будинках державної і комунальної власності виконують:

опоряджувальні роботи;

заміну або встановлення додаткових кранів, змішувачів та іншого технічного обладнання;

заміну полотен дверей, вбудованих шаф і оздоблення квартири;

ремонт чи заміну електропроводки відведення у квартиру;

заміну електроприладів;

дострокову заміну і ремонт покриття підлоги.

Запитання без відповіді

Я мешкаю сам у двокімнатній квартирі. Сини розлетілися по світу, а дружина померла. За комунальні послуги певний час я платив не лише за себе. Ви навіть не уявляєте, скільки нервів і часу забирало оформлення відповідних документів. І завжди, тільки-но я переступав поріг свого ЖЕКу, пригадував іронічний вислів: «Управдом — друг людини». Але для кого, і досі не усвідомив.

Мого сина — офіцера, який нині служить у російській армії, не виписують з квартири і досі. Я приніс усі належні документи, в тому числі й свідчення моїх сусідів, які підтверджують, що син уже 20 років у Києві не мешкає. Жеківці категорично відмовляли: «Закон не дозволяє. Звертайтеся до суду!».

Далі — більше! Пригадавши безкінечну паперову епопею, я вирішив сам поставити лічильники на воду. Але ЖЕК заборонив їх використовувати, а невблаганні чиновники цього разу мені порадили звернутися до... податкової. Мовляв, ставите іншим лічильники — підробляєте, заплатіть податки й спіть спокійно. Скільки я доводив податківцям про те, що «лічильниковим» бізнесом я не займаюся і за установку свого лічильника я собі нічого не платив — це окрема історія. Врешті вони погодилися і, уявіть собі, повірили! Але цього разу від жеківців я вислухав багато чого. З'ясувалося, що такі, як я, можуть бути винні в їхньому скрутному становищі. Бо якщо такі «умільці» ставитимуть собі лічильники, то ЖЕКи можуть збанкрутіти...

І що це за дивні закони у нашій країні?

Дмитро АНДРУСЕВИЧ.

Київ.

РЕАЛІЇ

Більшість — з повагою, а ЖЕК принижує

Два роки без електроенергії і місяць без газу. В таких умовах живуть і зустрічають 30-річчя колективу артисти вдалеко за межами Криму Українського державного вокально-хореографічного ансамблю «Таврія».

Газ в їхньому гуртожитку відрізали без попередження ще перед травневими святами. Професіонали сцени переконані, що такі умови працівники ЖЕКу їм створюють з наміром виселити з цього приміщення. Чай для себе і молоко для дітей артисти вимушені підігрівати... паяльною лампою. І це після виснажливих репетицій. Незважаючи на те, що більшість сімей співаків, танцюристів і музик «Таврії» сумлінно оплачували всі комунальні послуги, від «цивілізації» від'єднали всіх.

При свічках довелося відзначити й 90-річний ювілей засновниці визначного колективу — народної артистки СРСР, видатного майстра хореографічного і музично-театрального мистецтва Лідії Чернишової. Таку «розкіш» дозволяють собі не часто. Щодня палити свічки чи змінати квартири деінде артистам не дає змоги зарплата, яка ледве перевищує 200 гривень.

Особливо потерпають від побутових негараздів сім'ї з дітьми. Наприклад, родина Сизих з дитиною-інвалідом навіть не може отримати належної державної допомоги на її лікування, бо жеківці відмовляються прописувати їх у гуртожитку.

Ця «чужа хата» перебуває у віданні будуправління МВС України в Криму. Артисти переконані, що представники цього відомства намагаються «вичавити» їх звідси, бо хочуть використовувати помешкання у власних інтересах — «продати чи віддати під житло грошовитішим людям».

Скаргу на дії посадових осіб будівельного управління МВС України в Криму і Сімферопольського міськвиконкому «таврійці» подали до суду. Сподіваємося, він захистить їх від багаторічних гонінь, принижень і самоуправства містечкових чиновників.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Сторінку підготували Надія ГОРБАТЮК та Наталія ЯРЕМЕНКО. Тел. 446—61—13.

У ватрі від свіжого подиху вітру заворушилося полум`я...

Селище Дубове до свята причепурилося. За роки незалежності звідси надходили лише сумні новини. У цехах, споруджених у гірському селищі, подалі від шпигунського ока, занепадала «оборонка».

Над входом до колись ошатного заводського стадіону, щоб збити з пантелику іноземну розвідку, ще й досі красується виполощений дощами напис: колгосп «Радянські Карпати».

Поблизу стадіону радує око Дубовецька загальноосвітня школа, збудована, як свідчать карбовані металеві літери, «на честь 60-річчя Великого Жовтня».

Обабіч бігових доріжок, засипаних гравієм і у такий спосіб до свята реанімованих, виставлено техніку, якою, мабуть, і цікавилися «із-за бугра», і яку наші ретельно утаємничували. Здебільшого самі від себе. Легкий, схожий на джмеля, що готовий злетіти з квітки, вертоліт Мі-4. Щось подібне, здається, нині намагаються звершити кияни, назвавши свою експериментальну машину «Ангелом».

У хлопчаків загорялися очі біля крісел пілотів двох типів з парашутами. Аеросани «Амфібія» та антенний пост «Квазар», призначений для прийому і передачі програм телебачення через супутник землі, у потомствених вівчарів та лісорубів викликав непідробний подив. Про вертольоти знали, а про ці штукенції не відали. Проте вся ця техніка народжувалася тут, у цехах Дубовецького «ящика», де працювало понад чотири тисячі горян, а нині «копирсається» з півсотні людей.

Свят у селищі давно не було. І раптом — Дубове вибрали для «проводів на полонину». Щаслива ідея народилася серед керівників краю, а поміж горян відгукнулася так: нарешті згадали про вівчарів. Традиційний обряд, який шанували з давніх-давен, нібито вмер на порозі незалежності. Відтоді символічну ватру на Закарпатті не запалювали, а трембіти не сповіщали про урочистості.

Господар свята, він же голова Тячівської райдержадміністрації Василь Кушілка постарався на славу. Чого тут тільки не було, чим тільки не вихвалялися Карпати. Вівці мекали, кози бекали, коні іржали, музики грали, бубни гриміли, коломийки дзвеніли. А сувенірів — ложки, тарілки, намиста, рушники, ліжники, цебри, цеберки, діжечки, киптарі, сопілки, гребінці, кошики, пояси, сита, решета, вуздечки, вичинені шкіри і... підкови на щастя. Смажилися шашлики, господарі навперейми пригощали власною бринзою, вурдою, сирами, медом, ковбасами, а запивали червоним і білим закарпатськими винами, а хто й всюдисущим пивом «Оболонь».

Доки голова облдержадміністрації Геннадій Москаль та голова облради Микола Андрусь вітали вівчарів зі святом, бажали їм добра і благополуччя на полонинах з отарами, доки горіла ватра, грала музика і дубовецькі красуні співали пісень, ми з ватагом — старшим чабаном Тячівщини Іваном Ребарем сиділи в його колибі і розмовляли:

— Чиї отари, пане Іване, тепер доглядаєте?

— Раніше колгоспні. Тепер — господарські. Кожен господар тримає по 10—20, а то й більше овець. По району набереться приблизно тисяч п'ять.

— Це більше чи менше, ніж було?

— О, набагато менше, вчетверо або й вп'ятеро.

— Шкодуєте?

— Як вам сказати? Якщо від щирого серця, то мій батько, нині покійний, все життя працював у колгоспі. Заслужений чабан, мав багато подяк і грамот. Я з семи років пішов у чабани, тепер мені за шістдесят. Хоч би як там було, а в колгоспі 500—600 людей мали роботу. Була турбота й про дітей.

— Що тепер має чабан?

— 23 гривні за одну вівцю. Рахуйте, якщо в його отарі 100 овець, а з більшою не впоратися, то за шість місяців на полонині — з травня по жовтень — він заробить 2300 грн. Хіба це заробіток? Мізер.

— Гроші платять самі господарі?

— Так, договірна ціна. Сьогодні вона така.

Господар має від кожної вівці 7 кг бринзи та 3 кг вурди.

— Отже, чабан на полонині овець і доє, і бринзу готує?

— Господар приходить сам і забирає. То його продукція. Старих людей, які не годні піднятися на полонину, підвозимо. Маю підводу і пару коней.

Ми вихоуємо в горах худобу, а щоб було десь здати сир, вурду, шкуру, м'ясо — оце лихо. Жоден м'ясокомбінат не працює. Збуваємо зайдам — заготівельникам за низькими цінами. Тому тепер доглядаємо переважно тільки для себе, щоб виживати. Слава Богу, що нам привозять кукурудзяну муку та хліб.

— А вовна?

— Стрижемо й вовну, але також не маємо куди її подіти. Боронь Боже, коли хтось захворіє. На ліки навіть п'ять гривень ніхто не дасть. Ні телефонів, ні доріг. Йдемо на ризик, надіємося на Божу поміч.

— На якій висоті полонини?

— 200 — 250 метрів. Пасовища добрі. А із скрутного становища вівчар сам повинен уміти виходити. Уберегти людей і худобу від стихії, від вовків. Вівчар може спати на добу 2—3 години, а може й зовсім не спати. Він спить на ходу, або стоячи, як кінь.

— Зброю маєте?

— Не дозволяють... Коли держава була міцна, видавали і реєстрували. Тепер мені подарували іграшкову рушницю, то міліція вже питала: де взяв зброю. Найвірніші наші вартові та охоронці — це собаки.

— Пан Іван пішов батьковою стежкою, а його діти?

— Молодший син Іван тут, на святі. Допомагає. А із старшого був би дуже добрий чабан, але поїхав у Росію на заробітки. Вже другий рік. Матушка Росія тепер багатьох дубовчан годує.

— Щось привозить з тих заробітків?

— Як не обдере братва по дорозі, то щось і привозить...

...Ватра догоряла. Старий ватаг довго сидів замислений, а потім промовив:

— Може, щось і заворушиться, коли після десяти років згадали про проводи на полонину. У ватрі від свіжого подиху вітру, одсунувши темряву, заворушилося полум'я. Наче у відповідь на слова ватага...

Іван ГУДЗОВАТИЙ, Анатолій КАРАСЬ.

с. Дубове
Тячівського району
Закарпатської області.

Свято відкривав, добра і благополуччя вівчарам бажав голова облдержадміністрації Геннадій Москаль.

Фото на згадку з потомственим чабаном Василем Соймою.

ТРАДИЦІЇ

Де бродить з калаталами маржина...

Дітьми природи називав Гнат Хоткевич гуцулів. І не задля красного слівця. Життя карпатських аборигенів спливає на тлі мальовничої, подекуди ще первозданної природи. У вікна їхніх осель заглядають смерекові й букові праліси, верховини та кичери, прикрашені стіжками пахучого сіна. У глибоких каньйонах шумлять невтомні потоки. Реве на перекатах Черемош.

Під ці звуки горяни народжуються й помирають, засинають і прокидаються, виминають смачну бринзу та будз, валять ліс, кохаються й народжують дітей. Та є ще одна дорога для гуцульського серця мелодія — мелодія калатал, які тут споконвіку носять на шиях корови. Калаталами гуцули називають дзвінки, вилиті з латуні, бронзи або алюмінію. В Карпатах з ними повсякденно ходить і молода, й стара маржина.

За часів Австро-Угорської імперії на Буковині було кілька майстерень, які виготовляли такі дзвінки. Адже на ці вироби тоді був великий попит, особливо в гірських регіонах. Найбільша робітня, де виливали калатала, діяла в Чернівцях. У ній виготовляли дзвінки не лише для худоби, а й для оздоблення кінської упряжі.

Недавно я бачив гірлянду зі старих австрійських калатал на шиї одного екзотичного маланкувальника в селі Великий Кучурів Сторожинецького району. На корпусах мосяжових дзвінків виднілося особисте клеймо якогось невідомого чернівецького майстра — кільце з квіточкою всередині. Калатала виготовляли різних форм і розмірів. Коштували вони недешево, оскільки виливалися з кольорових металів. Бідніші люди обходилися саморобками. Після першої світової війни на буковинських землях валялося багато латунних і мідних гільз від артилерійських снарядів. З них робили досить голосисті калатала.

Подекуди дзвінки для маржини називали тронками. У це слово закохався наш прославлений романіст Олесь Гончар. Згодом він використав його для назви одного зі своїх найкращих творів.

Буковинська письменницька делегація, яка свого часу вітала Олеся Терентійовича з днем народження, дуже втішила ювіляра тим, що подарувала йому старовинну гуцульську тронку.

А ось Максиму Рильському дуже сподобалося слово «калатало». Він ужив його в своїх чудових «Карпатських октавах». «Де бродить з калаталами маржина», — читаємо в одному з восьмивіршів.

Василь БАБУХ.

ВИРОБНИЦТВО

Своє — краще

За повною програмою почали працювати тернопільські текстильники. Протягом останніх років ВАТ «Текстерно» переживало нелегкі часи: втрата ринків збуту, скорочення виробництва, відтік кваліфікованих кадрів. І тільки реструктуризувавши виробництво, на комбінаті погасили борги за енергоносії, які багато років висіли тягарем, і почали нарощувати випуск тканин (торік на 46 відсотків). Як і колись, тепер на прохідній людно. Текстильники регулярно отримують зарплату. Правда, «живими» грошима — лише частину, решту — продукцією.

Нині 80 відсотків українського ситцю виробляють у Тернополі. Голова правління ВАТ Лідія Созанська вважає доцільним запровадити державне замовлення на продукцію для установ МВС, Міноборони, «Укрзалізниці», охорони здоров'я. Кому ж підтримати вітчизняного виробника, як не державі?

Марта ЛІТИНСЬКА.

Тернопіль.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) порушено справу № 23/222 про банкрутство відкритого акціонерного товариства «Торговий дім «Укртатнафта—Київ», код ЄДРПОУ 14357792, адреса: 03039, м. Київ, пр-т 40-річчя Жовтня, 50, р/р 26000219 в КФ АКБ «МТ-Банк», МФО 320962. Розпорядник майна — Очерет Юрій Федорович (04214, м. Київ, вул. Героїв Дніпра, 67-а, ліцензія арбітражного керуючого серія АА № 250037 від 19.11.2001 р., тел. 411-08-59). Заяви кредиторів подавати у місячний термін з моменту опублікування цього оголошення.

ДОЛІ ЛЮДСЬКІ

Шляхетний син фельдфебеля

Мешканця Костополя Володимира Васильовича Ільченка тішить садок біля хати: п'янять духмяним цвітом вишні, сливки, віншуючи весну. Для нього вона — вісімдесят п'ята. Відколи сили почали здавати, далі подвір'я не виходить, а про події дізнається з газети «Голос України», яку читає від першої до останньої сторінки. І не лише читає, а й як журналіст з багаторічним стажем, що багато пізнав на своєму віку, толерантно оцінює доробки колег-газетярів, інколи телефонує до корпункту з відгуками та своїм баченням проблем.

Непівські ілюзії

— Хоч би що там доводили історики, але за непу селянам жилося непогано, — каже Володимир Васильович Ільченко.

Його батько, щойно царська армія наказала довго жити, свій фельдфебельський мундир змінив на селянську сорочку. Він, селянин з діда-прадіда, у Пужайкові, що на Одещині, у батьківській хаті ніби черпав силу, яку без останку віддавав землі. Тримали й худібку. Ільченки не бідували, доки не почалися сталінські реформи, індустріалізація та колективізація. Тоді їх одноосібне господарство лопнуло, наче мильна бульбашка: все, що вирощували, примусово здавали в рахунок різних планів...

— Тоді мені було лише десять років, та я на все життя запам'ятав, якою дорогою ціною виконували сталінські плани будівництва, — згадує ветеран. —Селян силоміць заганяли в колгоспи, відбираючи худобу, сільгоспінвентар. Не минуло це і нашу сім'ю: нажите роками праці раптом стало колективним, а отже, нічийним. У перші ж роки нового господарювання всім стало зрозуміло, що колгоспи себе не виправдовують. Але вголос сказати про це наважувались одиниці, після чого безслідно зникали у сталінських концтаборах... Мене, школяра, та моїх однокласників зобов'язували відпрацьовувати так званий мінімум трудоднів...

Рятівний окрасець

— Не можу спокійно сісти за стіл, щоб не згадати своїх рідних, які померли від голоду, — каже В. Ільченко. — Мені було п'ятнадцять, як почався голодомор. У колгоспних засіках навіть надокучливим горобцям нічого було клювати: все зерно вивезли в рахунок якихось надпланових зобов'язань. У нашому Пужайкові люди мерли одне за одним. Вимерли сім'ї мого двоюрідного брата Григорія Ільченка, хрещеного Семена Грушки, найближчого сусіда Михайла Грушки...

Тіла вивозили за село до яру. Знесилена шкапа вивезла туди і батька Володимира Васильовича, молодшого брата Ваню, старшу сестру Марію та її дворічну дочку. Із сім'ї, крім Володимира Васильовича, залишились живими його мама Параска Сергіївна та сестра Соня.

— Не забуду першу після голоду весну. Виснажену матір разом з іншими жінками впрягали замість коней і вони тягнули плуги. Ця картина і досі стоїть у мене перед очима, — каже Володимир Васильович.

До хліба він ставиться бережно, не викине й окрайця, який у далекому 1933-му врятував би комусь життя.

Скидай шинель

— Це нині дехто з юнаків уникає армії, а я радів, що став курсантом військового училища, — каже В. Ільченко. — Не казатиму неправду, мовляв, мріяв стати військовим. Але для мене, знесиленого голодом, було неймовірним щастям потрапити у Сталінське військове училище зв'язку, — продовжує ветеран. — Адже нас, курсантів, забезпечували одягом, взуттям, харчуванням і, що найголовніше, — вчили. Крім військових дисциплін, викладали математику, фізику, мову, літературу. Останні предмети любив найбільше, а ще — читати. Згодом відчув потяг до журналістики, яка в майбутньому стала справою мого життя.

Публікації за підписом «Володимир Ільченко» з'являлись у газетах Приморського військового округу, рівненській обласній та костопільській районній. Молодь вчилась у ветерана журналістики вмінню підмітити цікавинку, розкрити тему, а головне — людяності.

Талісман Іринка

— 1953 року у військовому шпиталі, куди я потрапив з кровотечею шлунка, видалили дві третини цього життєво важливого органу...

Після операції Володимир Ільченко, тоді майор у відставці (у 2001 році напередодні Дня Перемоги йому присвоєно звання підполковника і вручено орден Богдана Хмельницького), зробив на Рівненщині кар'єру цивільного журналіста.

— Не знаю добрішої людини, ніж мій дідусь, — каже його прийомна онука Іринка, яка в ранньому дитинстві залишилася круглою сиротою.

І хтозна, як склалася б доля дівчинки, якби не Володимир Васильович. Він віддав їй тепло свого серця і батьківську турботу. Нині пожинає зрощені ним зерна доброти: Іринка —перша помічниця дідуся, його талісман.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Фото з сімейного альбому Ільченків.

На знімку: Володимир Ільченко з журналістами костопільської районки.

КУТОЧОК БУКВОЇДА

З кошовим запанібрата

«Знаток народного фольклора».

(Газета «Столичные новости», 5—11 лютого.)

Стилісти не стомлюються повторювати нам, що «стрілецький тир», «тенісний корт», «контактний телефон» і «народний фольклор» — солом'яна солома, але в наших головах це чомусь не затримується.

«ОБЪЯВИТЕ весь список!»

(Газета «Высокий Замок», 25 січня.)

У відомому фільмі «товарищи алкоголики, хулиганы и тунеядцы» ввічливо просили: «ОГЛАСИТЕ весь список, пожалуйста!»

«Умисне вбивство за ОБТЯЖЛИВИХ обставин».

(Газета «Хрещатик», 31 січня.)

Тепер перекладемо назад на російську: «Умышленное убийство при ОБРЕМЕНИТЕЛЬНЫХ обстоятельствах».

Російське словосполучення «отягчающие <вину> обстоятельства» українською правильно «обставини, що збільшують провину».

«Збився СПАНТЕЛИКУ».

(«Літературна Україна», 24 січня.)

Збиваються З ПАНТЕЛИКУ. І, водночас, бувають СПАНТЕЛИЧЕНІ.

«ЖИТЕЛЕЙ дома <...> всю ночь опрашивали в РУВД»; «Вам придется рассчитаться за всех прописанных <в квартире> ЖИТЕЛЕЙ».

(Газета «Киев Экспресс», 15—16 та 21 січня.)

У будинку або квартирі — не «жители», а «жильцы».

«Зі щитом, але в ЗЛИГОДНЯХ». Ця ж фраза у російському варіанті газети звучить як «Со щитом, но в нищете».

(«Голос України», 15 січня.)

Злигодні — не «нищета», а «невзгоды», «мытарства», «испытания». Та помилка, певно, все ж в українському тексті, де мало бути ЗЛИДНІ.

«Що писав кат українського народу Петро І в листі до козацького кошового Кості Гордієнка?»

(Газета «Столиця», 1-7 лютого.)

Невже писав: «Костя, шо ты гонишь?»?

Кошового отамана Запорозької Січі звали Кость (тобто Костянтин) Гордієнко. Отож, лист до КостЯ Гордієнка.

Ваш БУКВОЇД.

Мовні скарби Миколи Лукаша

Протягом останніх двох років київське видавництво «Довіра», яке очолює Тамара Яницька-Гуменюк, окрім різноманітної книжкової продукції, видало більше десятка мовознавчих словників.

А щойно з'явився таки справді визначний том — «Фразеологія перекладів Миколи Лукаша» (словник-довідник).

В історію українського народного й літературного слова Микола Лукаш увійшов не лише як видатний поліглот і перекладач, письменник і літературознавець, а й як видатний лексикограф, який бажав створити новий, досі не бачений тлумачний словник української мови.

Ця праця — перша в історії вітчизняної лексикографії спроба якнайповніше описати індивідуально-авторське вживання Миколою Лукашем фразеологічних одиниць, прислів'їв, приказок, примовок. Знавець понад 18 мов, Микола Лукаш перекладав і переклав блискучою українською найзначнішу світову літературну класику: «Декамерон» Джованні Боккаччо, «Премудрий гідальго Дон Кіхот з Ламанчі» Мігеля Сервантеса, «Собака на сіні» Лопе де Вега, «Життя — це сон» Педро Кальдерона, «Фауст» Й.-В. Гете, «Мадам Боварі» Густава Флобера, твори Вільяма Шекспіра, Фрідріха Шиллера, Віктора Гюго, Роберта Бернса, Поля Верлена, Поля Валері, Адама Міцкевича, Гарсія Лорки, Гійома Аполлінера та багатьох інших. За прискіпливою оцінкою, мова перекладів Миколи Лукаша образно й емоційно багатша за оригінал.

Михайло ВАСИЛЕНКО.

Покажи свої руки

Починаючи з 1992 року в містах Сіверськодонецьку та сусідньому Рубіжному відбувалася трагічні події, справжні мотиви яких вирішили не розголошувати. Причина такого замовчування була в тім, що ці нещасні випадки пов'язували з появою на півночі області прибічників культу сатани. 1992 року до вищої міри покарання було засуджено якогось Стефанова, котрий приніс у жертву Люциферу власну матір та двох сестер. Два роки потому покінчив життя самогубством, викинувшися з вікна багатоповерхівки, сіверськодонецький підліток — активний сатаніст, як згодом з'ясувалося. Через кілька років ще один чоловік надряпав на животі пентаграму і підірвав себе гранатою у дворі будинку. Затим все стихло.

Рік тому чутки про сатаністів поповзли Сіверськодонецьком знову. Особливо були стривожені батьки підлітків. У заявах до правоохоронних органів вони зізнавалися у своєму відчаї: син чи донька відбиваються від рук, ні на які прохання не реагують, на відверту розмову не йдуть. Але головне, що турбувало батьків, — це нічні тусовки, сліди уколів та порізів на руках, плями крові на одязі. Батьки панікували: у місті знову з'явилися сатаністи. Правоохоронці почали перевірку цих повідомлень. Зібрана інформація давала зрозуміти, що справа не в диявольських підступах, а в кримінально караних людських злочинах.

Як вдалося з'ясувати, у Сіверськодонецьку з'явилося навколорелігійне, не зареєстроване в Мін'юсті об'єднання, що мало ознаки організованої групи з єдиною керівною ланкою, розподілом ролей та спільною ідеологією — диявопоклонінням. Головним чином секта сатаністів об'єднувала молодь — студентів вузів і технікумів, окремих юнаків та дівчат, так званих екстремалів. Знаходили тут свій інтерес і люди солідні. Наприклад, бізнесмени і навіть лідер однієї громадської організації. Всього приблизно 25 осіб. Керували сектою дві жінки. Вони були відомі у Сіверськонодецьку як фахівці з насилання причини, ворожби та іншої гидоти, яка, на жаль, користувалася неабияким попитом. Не безплатно, звичайно. За мерзоту комусь із своїх знайомих, а то й родичів, доводилося платити. Ця послуга іноді коштувала маже 1000 доларів.

Одним з головних завдань керівників секти було залучення нових членів. Різноманітні рекомендації, настанови та культову атрибутику вони отримували із країн СНД, а конкретно із Санкт-Петербурга. Ласу до всіляких незвичайних зібрань молодь скликати в цей «клуб за інтересами» було нескладно. У пошуках розваг дівчата та юнаки відвідували «чорні меси» і спіритичні сеанси, їх вражала незвичайність бісівської атрибутики — пентаграми, чорні свічки. Щоразу сеанси були різні, присвячені певному духу. Духу ненависті, вбивства тощо. Все було, як у кіно. І кожний присутній на таких сеансах відчував себе одним із персонажів. Потрапивши в таку екстремальну ситуацію, люди уже нічого не усвідомлювали — різали руки і пили по черзі кров, злиту в чашу. А під час повного місяця дияволопоклонники виїжджали до кременського лісу і влаштовували там оргії з ритуальним позбавленням цноти дівчат, з жертовною кров'ю, горілкою та наркотиками.

Чому в Сіверськодонецьку таке стало можливе? На думку правоохоронців, котрі добре вивчили це середовище, молоді незатишно в нашій реальності. Вона тікає від неї, але не до Бога, бо традиційне загальнолюдське «розумне, вічне, добре» її не приваблює, а шукає своє — протестне. І навіть може бути — саморуйнівне. Чим і «пригощають» її такі секти. Зрозуміло й те, що моральна деградація молодого покоління має глибоке соціальне коріння. Скажімо, у Сіверськодонецьку досить високий відсоток безробіття, а в сусідньому Рубіжному не працевлаштовано майже дві третини населення. До речі, за кількістю ВІЛ-інфікованих Рубіжне посідає одне із провідних місць в області. Боляче на це дивитися, боляче писати про це. Але такі реалії життя, яке ми не завжди можемо змінити.

І все-таки. Завдяки роботі правоохоронців, сатанинські безчинства в Сіверськодонецьку припинено. Своєрідний сеанс екзорцизму, проведений цього разу правоохоронцями з керівниками секти, дав позитивний результат. Але цілковитого спокою все-таки немає. Матері, як і раніше, з тривогою оглядають руки своїх дітей: чи немає там крові?

Алла АНТИПОВА.

Воротар

Київський хокей завжди славився блискучими воротарями. Згадаймо хоча б Миколу Китькова, Валерія Голдобіна, Костянтина Гаврилова і, звичайно, видатного Юрія Шундрова. Неабияк приємно, що в цих знаних майстрів виросла гідна зміна. Серед якої найяскравіше виблискує зірка Костянтина Симчука. На останньому чемпіонаті світу у Швеції киянин був неабиякою фігурою у складі збірної України.

Нині йому імпонує гра Доменіка Гашека, Миколи Хабібулліна, Євгена Набокова.

— А в дитинстві, — каже Костянтин, — мені завжди хотілося бути схожим на Юрія Олександровича Шундрова. До речі, він на прохання тренерів збірної України готував нас з Ігорем Карпенком до шведських баталій. За своє спортивне життя ще ніколи не зустрічав такого прекрасного тренера і воротаря, як Юрій Олександрович. Незважаючи на те, що через різні причини Шундрову не вдалося «засвітитися» в НХЛ, вважаю його одним з найвидатніших голкіперів в історії світового хокею...

Симчукові 28 років. Мудрістю і добротою світяться його великі темні очі. Інколи в них з'являються веселі бісики. Костя — чудовий співрозмовник. З ним можна обговорювати будь-яку тему: політичну, культурну і, звичайно, спортивну. Але справа його життя — хокей, де він досяг великих висот.

Науку здобував у відомого фахівця Віктора Чибірєва в СДЮШОР «Сокіл» (Київ). Український воротар устиг пограти і за океаном, у фарм-клубах, і в Росії. Останнім його колективом був московський «Спартак». Але тепер поширюються чутки, що ніби Костя має намір змінити московську прописку і переїхати до Уфи, де в «Салаваті Юлаєві» платитимуть утричі більше, ніж спартаківські господарі. Отже, перехід, подейкують, спричинений винятково фінансовими міркуваннями...

— Про перехід — правда, — зізнався Костянтин. — Але розмови про гроші — вигадка. Просто хочеться пограти з сильнішими партнерами. А в Уфі тепер підібралася дуже хороша команда. З багатьма її гравцями добре знайомий.

— А цей перехід не змусить вас підписати документ про відмову виступати за національну збірну України? Адже тепер в Росії правила стосовно «легіонерів» стають жорсткішими...

— Намірів відмовлятися від національної команди не маю. А як воно буде в майбутньому, сказати важко. Адже у мене — сім'я, яку треба годувати. Хоча Батьківщиною не торгують. Справді, росіяни прийняли новий закон про громадянство. І одним папірцем справу не вирішити. Від збірної треба відмовлятися не на рік, а на цілих п'ять. Знаю, що захисника національної команди України Андрія Срюбка наполегливо запрошували до чемпіона Росії — ярославського «Локомотива». Але заради збірної він відмовився від тієї заманливої пропозиції. В іншому разі, підписавши документи, Срюбко мав пожертвувати збірною. Тому він обрав скромніший клуб — пермський «Молот-Прикам'є». Так чинять лише справжні патріоти. Але, якби уфимці поставили питання руба, то я однозначно відмовився б від співпраці з ними. Розглянув би інші варіанти. А вони в мене є.

— Преса, яка висвітлювала чемпіонат світу у Швеції, присвятила вам багато схвальних рядків. Там тоді було й чимало скаутів із клубів НХЛ. То, може, і туди вас кликали?

— Були лише розмови, а конкретної пропозиції — жодної.

— А що завадило вам свого часу пробитися в найсильнішу хокейну лігу світу, адже ви певний час грали за океаном?

— Якщо відверто, то конкуренти були сильніші за мене. Якось викликали в середині сезону до «Фенікса», але майстерність основного голкіпера «Койотів» росіянина Миколи Хабібулліна, який тоді захищав кольори клубу, була значно вища. Не думаю, що я мав шанс перегравти Миколу. Був я також свого часу і у тренувальному таборі «Нешвілла», але й там чех Томаш Вокоун виявився вдачливішим.

— То що, може, поставили хрест на мрії про НХЛ?

— Гадаю, ні. Все-таки сподіваюся, що наспіє час і спробую знову.

— До речі, чи можна назвати чемпіонат Росії другим за рівнем майстерності після НХЛ?

— Певно що так. Я, як вже згадувалося, пограв у Північній Америці, бачив чимало сильних команд, гравців, але російський чемпіонат за класом вище різних заокеанських ліг. До речі, тренер ярославського «Локомотива» чех Володимир Вуйтек каже, що першість Росії переважає й чеську, і словацьку. Звичайно, російська Суперліга дуже відрізняється від НХЛ, але за рівнем майстерності вже достатньо наблизилася до неї.

— Костю, ви обмовилися про словацький хокей. Чи вважаєте закономірним виграш збірною Словаччини світового «золота» на ковзанках Швеції?

— Кажу відверто, що перед початком чемпіонату ніколи не назвав би таку фінальну пару: Словаччина—Росія. Це справжній сюрприз для багатьох. А чи закономірний виграш словаків? Знаєте, вони просто молодці, своєю грою довели право називатися найсильнішою командою світу. А ми, між іншим, на першому етапі за рівної гри поступилися майбутньому чемпіонові лише шайбою, виграючи у нього за кілька хвилин перед фінальною сиреною, та не втримали переваги. Заздрісно стає, коли дізнаєшся, що в цій маленькій країні ковзанка зі штучним льодом є в кожному селі. На хокей «хворіють» усі словацькі хлопчики. А тепер після шведського тріумфу ця хвороба всіх «валитиме» з ніг. Держава ставиться до хокейної справи з великою відповідальністю і зацікавленістю.

— Ми також пам'ятаємо славні часи. Школа «Сокола» була найліпша в СРСР. Наші гравці ставали чемпіонами світу й Олімпійських ігор. І тепер люди, які виховувалися тоді, становлять кістяк збірної, яка поки що входить до світової еліти і перебуває в ній не на останніх позиціях. Однак підете ви, а за вами — вакуум. Потрібно щось робити, рятувати хокей в Україні. Можливо, варто написати відкритого листа Президентові країни, щоб він допоміг?

— А й справді, може, й варто скористатися моментом і звернутися до нашого Президента?! Не сумніваюся, що всі хокеїсти національної збірної України візьмуть участь у написанні того листа. І вболівальники нас підтримають...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Фото автора.

На знімку: воротар Костянтин Симчук.

Знову святкує Одеса!

БАСКЕТБОЛ

Якось непомітно у столиці відбулися два поєдинки чемпіонської серії в Суперлізі між БК «Київ» та МБК «Одеса». А подія, між іншим, заслуговувала на увагу. Варто було зробити прихильникам баскетболу справжнє свято і обов'язково з телетрансляцією у найкращий час на головному каналі. Адже суперники мають високий клас, знаних виконавців. Переконаний, в Палаці спорту був би аншлаг.

Однак усе, на жаль, обмежили скромним залом «Меридіан» і трансляцією на одному з каналів та ще й у час, коли діточки вже бачать третій сон. Шкода.

З Києва до Одеси фіналісти поїхали за рахунку серії — 2:2. Отже, п'ятий матч став по-справжньому фінальним. Одразу зазначимо, що ліпше налаштувалися одесити — переможці попереднього чемпіонату країни. Отож просто зі старту підопічні Валентина Вороніна пішли у відрив. А після великої перерви довели свою перевагу до 30 очок.

Либонь, вже тоді кияни зрозуміли, що пісні не наздогнати. У підсумку — переконлива перемога МБК «Одеса» — 101:76! З чим і вітаємо цей чудовий колектив і людей, які опікуються ним.

— Упродовж усього сезону ми демонстрували стабільну гру на різних рівнях, — сказав щасливий наставник переможців. — Дуже багато для команди зробили кияни, які виступають тепер за нас, — Ігор Молчанов, Володимир Холопов та Ігор Харченко. Помітно посилив команду гравець збірної України Микола Хряпа, який тривалий час грав у Росії. Ну а внесок лідера колективу Вадима Пудзирея навіть важко оцінити...

Сам Вадим особливо відзначив бійцівський характер своєї команди, яка заслужила цю перемогу.

А баскетболісти БК «Київ» та їхній тренер Ігорс Міглінієкс, зрозуміло, перебували в шоковому стані. Адже вони мали чудовий шанс все вирішити ще в Києві, коли повели в серії — 2:1. Треба було зробити лише один переможний крок на своєму майданчику. Але не судилося. І тепер на одеських вулицях знову велике свято.

Хочеться особливо наголосити на позитивному моменті. Гостра суперечка за «золото», не менш непримиренні бої між «Азовмашем» і МБК «Миколаїв» за бронзові медалі (їх виграли маріупольці) свідчать про те, що український клубний баскетбол поступово відновлює сили. Іншими словами, маємо вже досить якісний продукт. Однак для того, щоб він мав справжній попит, потрібна яскрава упаковка. За приклад мають слугувати європейські країни. Особливо наші найближчі сусіди — поляки, словаки, чехи, німці. Не кажу вже про італійців, іспанців, французів, хорватів, югославів, греків. У кожного є чого повчитися, є що перейняти.

Без відповідної реклами, уваги телебачення нам важко розраховувати на помітні зрушення на краще.

В. Б.

Фото автора.

На знімку: атакує один із лідерів МБК «Одеса» Ігор Молчанов.

ФУТБОЛ

Корея—Японія: хроніка подій

Чемпіонат світу-2002. Перший етап.

Група А. Ульсан. Уругвай—Данія. 1:2. Голи: Родрігес, 47 — Даль Томассон, 45, 83.

Схоже, на цьому турнірі данці прагнутимуть пережити світлу смугу в своїй біографії. Вони виявили завидні бойові якості. І, зрештою, вирвали перемогу. Та головною перевіркою для них має стати поєдинок (11 червня) з чемпіонами світу та Європи — французами, які піднесли поки що головний сюрприз чемпіонату, програвши на старті сенегальцям.

Група Е. Ніїгата. Ірландія—Камерун. 1:1. Голи: Голланд, 52 — Мбоа, 39.

Чемпіон Африки не показав нічого оригінального. Либонь, найбільше камерунці боялися програти. Принаймні гра ірландців була конструктивніша і привабливіша.

Саппоро. Німеччина—Саудівська Аравія. 8:0. Голи: Клозе, 20, 25, 69, Баллак, 40, Янкер, 45, Лінке, 73, Бірхофф, 84, Шнайдер, 90.

Потужний німецький «танк» здійснив напрочуд успішний стартовий марш-кидок Аравійською пустелею і влучно відстрілявся з найвищою оцінкою. Німців багато критикували останнім часом у пресі — домашній і особливо зарубіжній. Мовляв, це найгірша в історії бундескоманда. А футболісти, знай собі, мовчки працювали і, як бачимо, переконливою і результативною грою намагаються спростовувати оті звинувачення на свою адресу. Звичайно, Саудівську Аравію до сильних суперників не віднесеш. Але й надалі підопічні Руді Феллера намагатимуться не підмочити свою репутацію. У тому, що вони плекають найчестолюбніші наміри, певно, ніхто не сумнівається.

Група В. Пусан. Парагвай—ПАР. 2:2. Голи: Санта-Крус, 39, Арсе, 55 — Струвей, 63, у власні ворота, Форчун, 90, з пенальті.

Гра в цілому була рівна. І результат, вважайте, справедливий. Утім, варто віддати належне африканцям. Вони потрапили до складної ситуації, бо їм треба було відігравати два м'ячі.

Кванджу. Іспанія—Словенія. 3:1. Голи: Рауль, 44, Валерон, 74, Йєрро, 87, з пенальті — Цимиротич, 82.

Цей поєдинок нас цікавив найбільше. Либонь, ви не забули, що іспанці — наші суперники у відбірковій групі Євро-2004. Рівна боротьба тривала майже впродовж усього першого тайму. Словенці вдало захищалися і досить швидко й гостро контратакували. Але надалі впевненіше почувалися іспанці. Хоча чогось незвичного вони не продемонстрували. Та із завданням-максимум упоралися впевнено.

Група F. Касима. Аргентина—Нігерія. 1:0. Гол: Батістута, 63.

Уподобання наших уболівальників тут розділилися. З одного боку, в Аргентині проживає велика українська діаспора. З другого — у складі збірної Нігерії виступають представники української футбольної ліги — Айзе Окоронкво та Джуліус Агахова з донецького «Шахтаря». Аргентинці — фаворити кожної фінальної частини чемпіонату світу — не дали розгулятися грізним нігерійським «левам». І без особливих зусиль добилися бажаного.

Саїтама. Англія—Швеція. 1:1. Голи: Кемпбелл, 24 — Александерссон, 59.

Красивий і змістовний поєдинок. Блискучий удар головою Сола Кемпбелла після подачі Девіда Бекгема. Поява останнього у стартовому складі після тривалого лікування була приємною несподіванкою для англійських фанів. Не менш ефектно завершив атаку шведів, узявши на себе відповідальність, симпатичний блондин Ніклас Александерссон. Цікаво, що відчував, сидячи на лаві запасних англійців, їхній наставник — ... швед Свен-Горан Ерікссон?

Група G. Йокогама. Хорватія—Мексика. 0:1. Гол: Бланко, 60, з пенальті.

Саппоро. Італія—Еквадор. 2:0. Голи: Вієрі, 7, 27.

Група С. Ульсан. Бразилія—Туреччина. 2:1. Голи: Роналдо, 50, Рівалдо, 87, з пенальті — Хасан Сас, 45. На 86-й хв. з поля вилучено турка Алпая.

У серпні 2002 року

Керівництво англійського «Ліверпуля» останнім підтвердило участь своєї команди разом з іншими авторитетами європейського футболу — італійським «Міланом» і німецькою «Баварією» — у престижному турнірі, присвяченому століттю футбольного клубу «Реал» (Мадрид).

Це яскраве побачення відбудеться в столиці Іспанії на початку третього місяця літа. Отже, третього серпня «Ліверпуль» поміряється силами з футболістами «Реала», а «Мілан» змагатиметься з «Баварією». Переможці розігрують наступного дня головний приз. А переможені зустрінуться у поєдинку за третє місце.

Отже, мадридські вболівальники матимуть змогу подивитися на гру Андрія Шевченка, якого давно бажають бачити у своїх лавах боси «Реала».

ОГОЛОШЕННЯ

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, 27, вул. Куйбишева, 1а) ухвалою від 16.05.2002 р. порушив справу № Б-24/74/02 про банкрутство дочірнього підприємства «Дніпродзержинське спеціалізоване управління № 1 відкритого акціонерного товариства «Дніпродомнаремонт» (51900, Дніпропетровська області, м. Дніпродзержинськ, вул. Кірова, 14, Р/р 26001101173001 в Дніпродзержинському відділенні «Укрсоцбанку», МФО — 305051, код ЄДРПОУ — 00192146).

Розпорядником майна призначений Гуляєв В'ячеслав Павлович, ліцензія АА № 249945.

Заяви кредиторів та санаторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Полтавської області визнав банкрутами та відкрив ліквідаційні процедури наступних суб'єктів банкрутства:

1. Дочірнього сільськогосподарського підприємства «АФН-Диканька» закритого акціонерного товариства «Агрофірма «Насіння» (юридична адреса: 38500, смт. Диканька, вул. Леніна, 149, п/р 26008100216405 в АППБ «Аваль» м. Полтава, МФО 331605, код ЄДРПОУ 30031420), справа № 8/321.

2. Зіньківського міжгосподарського лісного господарства (юридична адреса: 38100, м. Зіньків, вул. Леніна, 40, код ЄДРПОУ 22550882), справа № 7/162.

3. Колективного сільськогосподарського підприємства імені Котляревського (юридична адреса: 38115, село Соколовщина, Зіньківський район Полтавська область, код ЄДРПОУ 23552044), справа № 8/80.

Ліквідатором банкрутів призначено П. Кривоноса (ліцензія Мінекономіки України № 355 від 22.01.2001 року, дом. тел. (05353) 96500, с. Бобрівник, Зіньківський р-н, Полтавська обл., 38115).

Господарський суд Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5 Держпром, 8-й під.) ухвалою від 14.05.2002 р. порушив справу № Б-5225/2-25 про банкрутство ВАТ «Ананіївський цукровий завод», ЄДРПОУ 00373273, (Харківська обл., Краснокутський р-н, с. Костянтинівка, вул. Леніна, 21 а, р/р 26009455057000 в Краснокутський від. банку «Україна», МФО 351469).

Розпорядник майна Вербицький В. В. (ліц. № 249711 від 19.10.2001 р.).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації.

ФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ АКБ «ТАС-КОМЕРЦБАНК» ЗА 2001 РІК

ТАС–КОМЕРЦБАНК

Ліц. НБУ № 38 від 11.10.01р.

БАЛАНС

(тис.грн.)

№	Найменування статті	01.01.02	01.01.01
	АКТИВИ		
1	Грошові кошти	2456	2443
2	Залишки в НБУ	10924	7575
3	Кошти в інших банках	61912	62882
4	Цінні папери на продаж	443	1814
5	Кредити клієнтів	85179	47554
6	Інвестиційні цінні папери	100	0
7	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній та дочірніх установ	7	7
8	Основні засоби та нематеріальні активи	1921	1613
9	Інші активи	1579	1152
10	**Усього активів**	**164521**	**125041**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
11	Кошти банків	62212	51692
12	Кошти юридичних осіб	27287	26661
13	Депозити юридичних осіб	12093	10484
14	Кошти фізичних осіб	2546	2795
15	Депозити фізичних осіб	12387	4727
16	Інші депозити	2232	87
17	Боргові цінні папери, емітовані банком	2	422
18	Інші зобов'язання	2548	2696
19	**Усього зобов'язань**	**121307**	**99564**
20	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ	43214	25476
21	**Усього пасивів**	**164521**	**125041**

ЗВІТ ПРО ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ

(тис.грн.)

№	Найменування статті	01.01.02	01.01.01
1.1	Процентний дохід	18453	15868
1.2	Процентні витрати	(7406)	(8144)
1	Чистий процентний дохід	11047	7724
2.1	Комісійний дохід	7485	6581
2.2	Комісійні витрати	(695)	(649)
2	Чистий комісійний дохід	6790	5932
3	Дивідендний дохід	1	1
4	Чистий торговельний дохід	986	3481
5	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії і дочірні установи та інших інвестицій	1	0
6	Інший операційний дохід	466	2159
7	Операційний дохід	19291	19297
8	Загальноадміністративні витрати	(6149)	(5441)
9	Витрати на персонал	(6937)	(3042)
10	Прибуток від операцій	6205	10814
11	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	(5088)	(9180)
12	Прибуток до оподаткування	1117	1634
13	Податок на прибуток	(380)	(293)
14	Прибуток після оподаткування	737	1341
15	Непередбачені доходи/витрати	0	0
16	Чистий прибуток/збиток банку	737	1341
17	Чистий прибуток на одну просту акцію	0.000983	-
18	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію	0.0003	-

Голова Правління **Рябоконь О.В.**
Головний бухгалтер **Мілюшко Т.В.**

АУДИТОРСЬКИЙ ВИСНОВОК

Реєстраційний №56

15 квітня 2002 року *м. Київ*

Згідно з договором від 01 серпня 2001 року №61-АР незалежна аудиторська фірма ЗАТ АФ "Київська аудиторська група" провела аудит поданих в додатку звіту про фінансові результати акціонерного комерційного банку "ТАС-Комерцбанк" (надалі - "Банк") за 2001 рік, балансу Банку станом на 01 січня 2002 року, звіту про власний капітал Банку за 2001 рік, звіту про рух грошових коштів Банку за 2001 рік. Відповідальність за підготовку зазначеної фінансової звітності несе керівництво Банку. Нашим обов'язком є висловлення висновку стосовно наданої інформації на підставі проведеного аудиту.

Ми провели нашу перевірку у відповідності з вимогами Закону України "Про аудиторську діяльність" та "Національних нормативів аудиту в Україні". Ці нормативи вимагають, щоб планування та проведення аудиту було спрямоване на одержання розумних підтверджень щодо відсутності у фінансовій звітності суттєвих помилок.

Під час аудиту зроблено дослідження шляхом тестування доказів на обгрунтування сум та інформації, розкритих у фінансовому звіті, а також оцінку відповідності застосованих принципів обліку та звітності в Україні, чинним протягом перевірки. Крім того, шляхом тестування здійснено також оцінку відповідності даних звітності даним бухгалтерського обліку. На нашу думку проведена аудиторська перевірка забезпечує розумну основу для аудиторського висновку.

Ми підтверджуємо, що фінансова звітність в усіх суттєвих аспектах достовірно та повно подає фінансову інформацію про Банк станом на 01 січня 2002 року згідно з вимогами чинного законодавства щодо організації бухгалтерського обліку та звітності в Україні.

Банк зареєстрований Національним банком України 31 жовтня 1991 року (реєстраційний №69). Юридична адреса Банку: м. Київ, пров. Рильський, 10.

Голова Правління ЗАТ АФ "Київська аудиторська група" **В. Линник**

(сертифікат Б № 000087)

Господарський суд Житомирської області (10014, м. Житомир, вул. М. Бердичівська, 25) порушив справу № 1/50 Б про банкрутство АНВК «Волинь-Агро» (ЄДРПОУ 24704253, 11775, Житомирська обл., Новоград-Волинський район, с. Сусли, вул. Радянська, 3, р/р 26002303935068 в Новоград-Волинському відділенні ПІБ, МФО 311711).

Розпорядник майна — Музичко Р. М. (ліцензія № 139 від 26.10.2000 р.)

Претензії кредиторів приймаються пртотягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Адреса для кореспонденції: 11709, Житомирська обл., м. Новоград-Волинський, вул. Герцена, 46.

Ліквідатор ВАТ «Шалигінський цукровий завод»

реалізує на відкритих торгах групу відокремлених інвентарних об'єктів підприємства-банкрута ВАТ «Шалигінський цукровий завод».

Об'єкти нерухомості складаються з адміністративних приміщень, споруд виробничого призначення, складських приміщень, гаражів.

Транспортні засоби складаються з легкового та вантажного автотранспорту, тракторів, причепів та напівпричепів, спеціального транспорту. Роки випуску — 1986—1995 р. Технічний стан задовільний.

У разі надходження однієї заявки на придбання майнового об'єкту, його продаж здійснюється за експертною оцінкою.

Із запропонованим до продажу майном можна ознайомитися за адресою: Сумська область, Глухівський район, с. Шалигине.

Заявки направляти на адресу: м. Київ, Кловський узвіз, 9/2, офіс 70, тел. 261-04-65, факс — 290-50-96. Ліквідатор Лінкевич О. М.

Ликвидатор Сидоряко В. Г. сообщает, что Постановление м. Запорожского хозяйственного суда от 11.05.2002 г. (69000, г. Запорожье, ул. Тюленина, 21) дело 5/5/81, ЧП «Славутич» г. Гуляйполе Запорожской обл., ул. III Интернационала, 100, ОКПО 22153862, р/счет 26002220698099 в ЗРУ КБ «Приватбанк», МФО 313399 на основании ст. ст. 11, 23, 51 ЗУ «О восстановлении платежеспособности предприятия или признании его банкротом» признано банкротом и открыта ликвидационная процедура.

Господарський суд Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) ухвалою від 23.05.2002 р. порушив справу № Б-5601/2-19 про банкрутство сільськогосподарського виробничого кооперативу «Родіна», ЄДРПОУ 30758272 (64623, с. Єлизаветівка, Лозівський р-н, Харківська обл., р/р 26001234 в Лозівській філ. АППБ «Аваль», МФО 350396).

Розпорядник майна Погоріла Е. І. (ліц. № 250089 від 30.11.2001 р., т.: (0572) 45-38-22).

Претензії від кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації.

Товариство з обмеженою відповідальністю «АГОРА ЛТД», код 30575467, зареєстроване Печерською РДА м. Києва, 15.10.1999 року за адресою: м. Київ, вул. Рибальська,2, повідомляє, що постановою Господарського суду м. Києва № 24/290б від 03.06.2002 р. ТОВ «АГОРА ЛТД» визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Мазур А. В. Претензії кредиторів приймаються протягом 1-го місяця.

Хозяйственный суд Запорожской области (г. Запорожье, ул. Тюленина, 21) своим определением от 28.03.2002 г. по делу № 5/3/638-00 продлил процедуру санации ОАО «Юждизельмаш» (г. Токмак, Запорожской обл.).

Управляющим санации назначен Ищенко Василий Дмитриевич, лицензия АА № 250004.

Желающих принять участие в санации предприятия обращаться по адресу: 71700, Запорожская обл., г. Токмак, ул. Ленина, 1, (06178) 2-35-27, 2-27-30, 6-41-15, (06192) 3-03-21.

Управляющий санации Ищенко В. Д.

АКБ "Технобанк"

Адрес: г.Днепропетровск, ул.Набережная им.Ленина, 29,

тел.: (0562) 356967, 322109

Баланс на 01.01.2002

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Сума
	АКТИВИ	
1.	Кошти та залишки в НБУ	687
2.	Кошти в інших банках	4875
3.	Кредити та заборгованість клієнтів	41510
4.	Основні засоби та нематеріальні активи	2477
5.	Інші активи	1365
6.	**Усього активів**	**50914**
	ЗОБОВ`ЯЗАННЯ	
7.	Кошти банків	8940
8.	Кошти клієнтів	13342
9.	Інші залучені кошти	7823
10.	**Усього зобов`язань**	**30105**
11.	**ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ**	
12.	Статутний капітал	20026
13.	Інші фонди	412
14.	Прибуток	371
15.	**Усього власного капіталу**	**20809**
16.	**Усього пасивів**	**50914**

Звіт про прибутки та збитки на 01.01.2002 року

Рядок	Найменування статті	Звітний рік	Попередній рік
1.1.	Процентний дохід	6355	2915
1.2.	Процентні витрати	-4829	-1488
1.	**Чистий процентний дохід**	**1526**	**1426**
2.1.	Комісійний дохід	2416	1931
2.2.	Комісійні витрати	-264	-353
2.	**Чистий комісійний дохід**	**2152**	**1578**
3.	**Чистий торгівельний дохід**	**43**	**264**
4.	**Інший операційний дохід**	**23**	**55**
5.	**Операційний дохід**	**3744**	**3323**
6.	Загальноадміністративні витрати	-2293	-1652
7.	Витрати на персонал	-1189	-933
8.	**Прибуток від операцій**	**262**	**738**
9.	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	104	-300
10.	**Прибуток до оподаткування**	**366**	**438**
11.	**Податок на прибуток**	**-240**	**-264**
12.	**Прибуток після оподаткування**	**126**	**174**
13.	**Чистий прибуток**	**126**	**174**

Керівник **Козюк А.О.**
Головний бухгалтер **Котовець О.І.**

Аудиторський висновок для АКБ "Технобанк"

Згідно з договором № 66/09/01 від 26.09.2001 р. незалежна аудиторська фірма ТОВ АФ "Igk - Україна аудит" провела аудит поданого в додатку зведеного балансу (валюта зведеного балансу складає 50914 тис.грн..) АКБ "Технобанк" станом на 01.01.2002 р. і звіту про прибутки і збитки станом на 01.01.2002 р., звіту про рух грошових коштів за 2001 р., звіту про власний капітал за 2001 р. Відповідальність стосовно зазначеної фінансової звітності несе керівництво банку. Нашим обов'язком є висловлення висновку стосовно цієї фінансової звітності на підставі проведеного аудиту.

Ми провели нашу перевірку у відповідності з вимогами Закону України "Про аудиторську діяльність" та "Національних нормативів аудиту в Україні". Ці нормативи вимагають, щоб планування та проведення аудиту було спрямоване на одержання розумних підтверджень щодо відсутності у фінансовій звітності суттєвих помилок. Під час аудиту зроблено дослідження шляхом тестування доказів та обґрунтування сум та інформації, розкритих у фінансовому звіті, а також оцінку відповідності застосованих принципів обліку нормативним вимогам щодо організації бухгалтерського обліку та звітності в Україні, чинним протягом періоду перевірки. Крім того шляхом тестування здійснено також оцінку відповідності даних з даними бухгалтерського обліку. На нашу думку проведена аудиторська перевірка забезпечує розумну основу для аудиторського висновку.

Надана інформація дає дійсне й повне уявлення про реальний склад активів та пасивів суб'єкта, що перевіряється, із врахуванням приміток, зазначених в аудиторському звіті. Система бухгалтерського обліку, що використовувалися банком відповідає законодавчим, нормативним вимогам та Національним стандартам бухгалтерського обліку.

Фінансову звітність підготовлено на підставі дійсних даних бухгалтерського обліку і достовірно та повно подає фінансову інформацію про Банк станом на 01.01.2002 р. згідно з нормативними вимогами щодо бухгалтерського обліку та звітності в Україні.

Реєстраційний № 146
Реєстр №2091 виданий Аудиторською палатою України
Згідно рішення від 26.01.01 №98

Директор
ТОВ АФ "Igk Україна аудит" **Почкун О.В.**

Аудитор **Коновченко О.**

(сертифікат серії Б №000134
виданий Аудиторською палатою України
згідно рішення від 28.03.96 № 43)

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) по справі № 24/107-Б прийняв постанову від 23.05.2002 р. про визнання банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури ТОВ «Корунд ЛТД» (м. Київ, вул. Кіквідзе, 8/9, п/р 260080148600 в АБ «Брокбізнесбанк», МФО 300249, ЗКПО 21646410).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Білодід Галину Миколаївну (ліцензія № 047839 від 12.10.2001 р.).

Товариство з обмеженою відповідальністю «Морган інвест», ідентифікаційний код 31059274, зареєстроване Жовтневою РДА м. Києва 7 вересня 2000 року за адресою: м. Київ, пров. Радищева,19, повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії приймаються протягом 2-х місяців. Тел.234-44-10.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Тюленіна,21) порушено справу № Б 5/5466 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Дніпроенерго» (69069, м. Запоріжжя, вул. Плотинна,2), розрахунковий рахунок 26008301155031 у Центральному відділенні ПІБ України м. Запоріжжя, МФО 313355, код ЗКПО 00130872.

Ухвалою від 20.03.2002 р., розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Солдатенко Станіслава Миколайовича, ліцензія № 047729 від 26.09.2001 р., адреса: 69000, м. Запоріжжя, вул. Маршала Чушкова,37, кв.176.

Заяви кредиторів і санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

ОГОЛОШЕННЯ

Постановою Господарського суду Івано-Франківської області від 17.12.2001 р. та ухвалою від 22.04.2002 р. у справі № Б-7/4, порушено справу про банкрутство ВАТ «Сокоекстрактний завод», юридична адреса: 77202, м. Болехів Івано-Франківської обл., вул. Котляревського, 6, код ЄДРПОУ 00378313, р/р 26009301620555 в ФАКБ «Національний кредит» м. Долина, МФО 336796.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Лотоцького С. В. (ліцензія АА № 047835 Міністерства економіки) тел./факс 034372-42-52, 45-73.

Претензії приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ПРОМІНВЕСТБАНК

Результати діяльності станом на 01.01.02 р.

01001, Київ, пров. Шевченка, 12
тел.: 201–51–20, факс: 229–14–56
Ліцензія НБУ №1 від 31.07.2000

Балансовий звіт (тис.грн.)

Найменування статті	на 01.01.2002
АКТИВ	
Грошові кошти в касах банку	179 423
Рахунок банку в Нацбанку	161 726
Кошти банку в інших банках	54 129
Кредити, надані клієнтам	2 819 104
Інші активи	682 073
БАЛАНС:	**3 896 455**
ПАСИВ	
Коррахунки інших банків	5 201
Кредити та депозити інших банків	3 516
Кошти клієнтів	2 993 041
Інші депозити	28 941
Інші пасиви	91 782
КАПІТАЛ БАНКУ, всього	**773 974**
в тому числі	
зареєстрований статутний капітал	200 175
БАЛАНС:	**3 896 455**

Результати фінансової діяльності (тис.грн.)

Найменування статті	на 01.01.2002
ДОХОДИ	**ВИТРАТИ**
961 148	883 250
Балансовий прибуток	77 898

Достовірність даних підтверджено аудиторською фірмою «АПІК».

Арбітражний керуючий
Клименко Світлана Юріївна
(ліцензія № 047861 від 19.10.2001 р.) контактний тел./факс (044) 228-52-06, повідомляє про ліквідацію
Товариства з обмеженою відповідальністю «Укрпромінвест»
(код 23510637, м. Київ, вул. Волгоградська, 11, кв. 42, р/р 2600000003 в АКБ «Синтез», МФО 322711)

у зв'язку з визнанням його банкрутом (Постанова Арбітражного суду м. Києва по справі № 15-110-6 від 07.05.2002 р.) **у зв'язку з чим оголошується про продаж майна банкрута, а саме:** системний блок 486DX, 100 МГц, 1,4 FD, 850 HDD, CD-ROM, монітор 14»VGA, клавіатура, принтер матричний Epson LX-300, телефонний апарат (дисковый) Спектр-3, калькулятор Citizen;

Продаж буде здійснюватись за оціночною ліквідаційною вартістю.

Ваші пропозиції щодо придбання зазначеного майна слід надсилати за адресою: 01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 9 кв. 23.

Центральне державне гідрографічне підприємство м. Київ, код 30058290, ліквідується. Претензії приймаються протягом двох місяців з дня опублікування за адресою: 04176, м. Київ, вул. Електриків, 26, 7 поверх.

Постановою Господарського суду Запорізької області по справі № 5/4/462 від 15.05.2002 р. (69001, м. Запоріжжя, вул. С. Тюленіна, 21) Дочірнє підприємство «Управління Будівництва» ВАТ «Енергодарбуд» (71500, м. Енергодар, Запорізької обл., а/с 118, р/р 26000119001 1 в АК «Промінвестбанк» м. Енергодара, МФО 313098, код ЕДРПОУ 22145940) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Потапова Олександра Олександровича (ліцензія № 047564 від 26.06.2001 р.), 71500, м. Енергодар, Запорізької обл., а/с 6, т. 3-28-71, 3-28-53.

ЗАО «ТУР-2» інд. код. 24596523 объявляет о своей ликидации. Претензии принимаются в течение месяца по телефону 566-91-29.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) порушив справу № 24/666-б про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Магазин «Валді» на Червоноармійській» юридична адреса: (03150, м. Київ, вул. Червоноармійська, 122, поточний рахунок № 26005207268001 в ГОУ АК АПБ «Україна», м. Київ, МФО 300603, код ЄДРПОУ 24941428).

Розпорядником майна призначено Ігнатченка Юрія Васильовича (ліцензія від 27 грудня 2001 року, тел. (044) 228-97-60).

Претензії кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

ПП «Нова Ера» повідомляє про ліквідацію. ЕДРПОУ №25589376. Претензії приймаються в місячний термін. Тел. 567-75-50, адреса: м. Київ, вул. Щусєва, 8, к. 6.

Постановою Господарського суду м. Полтави (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 17.04.02 р. по справі № 7/213 КП «ТД «Ашадон» (м. Кременчук, вул. Карнаухова, 17, кв. 36, код 30343227, р/р 2600500520 в АКБ «Народний банк» МФО 300090) визнано банкрутом. Ліквідатор Чорноконратенко І. П. (ліцензія 047555 від 21.06.01 р.) тел. (0536) 77-67-88.

Акціонерне товариство закритого типу **«Будівельні системи»**, код 14283970, зареєстроване Виконкомом районної Ради народних депутатів Московського району м. Києва, 22.03.1995 року за адресою: м. Київ, пр. Ак. Глушкова,9, повідомляє, що постановою Господарського суду м. Києва № 24/291-б від 03.06.2002 р. АТЗТ «Будівельні системи» визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Крикуна В.Б. Претензії кредиторів приймаються протягом 1-го місяця.

Господарський суд м. Києва постановою від 24.04.2002 р. по справі № 23/383 визнав банкрутом ТОВ «Вальтер» (04053, м. Київ, вул. Гоголівська, 22-24, код ЄДРПОУ — 21599248) і відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Петренко В. А. (ліцензія № 047838 від 16.10.2001 р.; 02125, м. Київ-125, а/с № 46).

ВАТ «АК Вінницяобленерго»
оголошує конкурс (тендер) на право укладання договору довгострокової оренди 5-ти ГЕС загальною встановленою потужністю 8,9 мВт, збудованих в 1950—60 рр.

1. Замовник конкурсу: Відкрите акціонерне товариство «Акціонерна компанія Вінницяобленерго», ід. код 001306902284.

1.1. Поштова адреса: Україна, 21000, м. Вінниця, вул. 1 Травня, 2.

1.2. Телефон: (0432) 32-68-94, 52-50-94, факс 52-50-11.

2. Відповідальна особа: Кузьмінський А. А. тел. 38-47-85, факс 38-41-64.

3. Основні вимоги до учасників:

3.1. Досвід роботи в енергетиці України не менше 5 років.

3.2. Досвід в експлуатації і проведенні робіт по відновленню, ремонту, реконструкції та модернізації обладнання ГЕС.

3.3. Наявність ліцензії з виробництва та постачання електричної енергії.

3.4. Прибуткова робота протягом останніх двох років.

4. Місце отримання інформації щодо подання заявок та умов проведення конкурсу: м. Вінниця, вул. 1 Травня, 2, тел. 38-47-85, 32-68-94.

5. Місце та остаточний строк подання заявок на участь у конкурсі: м. Вінниця, вул. 1 Травня, 2. Кімната № 314, тел. 52-50-11 до 17.06.02 р.

6. Розкриття наданих учасникам конкурсу пропозицій відбудеться 20.06.02 р. о 10.00 за адресою: м. Вінниця, вул. 1-го Травня, 2, кім. 323.

7. Додаткова інформація по тел. 38-47-87.

Державне комунальне підприємство громадського харчування «Смерічка», юридична адреса: 50031, м. Кривий Ріг, вул. Ігнатієва, 2 р/р 26003301141413, код 19440523, в Центрально-Міському відділенні Промінвестбанку, МФО 305493, повідомляє, що 12.04. 2002 р. Господарським судом Дніпропетровської області: який знаходиться за адресою: 49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а, прийнято постанову по справі № Б 26/241/01 про визнання ДКПГХ «Смерічка» банкрутом, та про відкриття ліквідаційної процедури.

Ліквідатором ДКПГХ «Смерічка» призначено Проніна Володимира Миколайовича. Адреса: 50053, м. Кривий Ріг, вул. П'ятихатська, а/с 85. Тел. (0564) 51-04-61, 51-31-30. Тел./факс 51-12-18. Ліцензія: серія АА №250143.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) порушив справи про банкрутство:

— № 32/68 Б Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Вікторія» код 30869239, адреса: 85018, Донецька обл., Добропільський район, с. Грузське, вул. Гутника, 1, р/рах. № 26004301570776 у відділенні ПІБ м. Добропілля МФО 334118, справа порушена і введено мораторій 23.04.2002 р. Розпорядник майна Литовський Олег Романович, ліцензія № 250353;

— № 3/47 Б Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Світле» код 30886647, адреса: 85064, Донецька обл., Добропільський район, с. Світле, вул. Перемоги, 22, р/рах. № 26008301570783 у відділенні ПІБ м. Добропілля МФО 334118. Справа порушена і введено мораторій 28.03.02 р. Розпорядник майна Самсонов Олександр Олександрович, ліцензія № 249558;

— № 3/68 Б Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Зоря», код 24652339, адреса: 85017, Донецька обл., Добропільський район, с. Нововодяне, р/рах. № 260008314463001 у Красноармійській філії КБ «Приватбанк» МФО 335236. Справа порушена і введено мораторій 23.04.2002 р. Розпорядник майна Самсонов Олександр Олександрович, ліцензія № 249558;

— № 33/40 Колективного сільськогосподарського підприємства «Росія» код 00697716, адреса: 85050, Донецька обл., Добропільський район, с. Октябрьське, вул. Жовтнева, 14, р/рах. 2600430157061З у ПІБ м. Добропілля МФО 334118. Справа порушена і введено мораторій 05.03.2002 р. Розпорядник майна Самсонов Олександр Олександрович, ліцензія № 249558.

Закрите акціонерне товариство «СВІТ» повідомляє про проведення позачергових зборів акціонерів, які відбудуться 15 липня 2002 р. за адресою: м. Слов'янськ, вул. Краматорська, 81. Реєстрація акціонерів з 8.00 до 9.00

Порядок денний:

1. Звіт Правління про результати діяльності Товариства за 2001 рік.
2. Звіт Ревізійної комісії Товариства за 2001 р.
3. Обрання Правління і Голови Правління ЗАТ «СВІТ».
4. Обрання Ревізійної комісії.
5. Затвердження тексту контракту між Головою Правління — директором та вищим органом Товариства.
6. Прийняття внутрішніх положень діяльності Товариства.
7. Затвердження обраного реєстратора.
8. Затвердження угод, укладених на суму, що перевищує 1.000.000,00 (один мільйон) грн.

Для участі у зборах при собі мати паспорт. З усіх питань щодо проведення зборів звертатись по телефону: (06262) 2-63-04.

Хозяйственный суд Одесской области (65032, г. Одесса, проспект Шевченко, 4) возбудил дело № 17-2-18/02-3145 о банкротстве Общества с ограниченной ответственностью «Технион» (юридический адрес: 65088, Одесса, Люстдорфская дорога, 96), счет в банке № 26004407 в ООФ АППБ «Аваль» МФО 328351, Код ОКПО 22464763.

Распорядитель имущества: Бойчук Олег Михайлович (лицензия № 23-60/697 от 20.03.2002 г.)

Претензии кредиторов и заявления возможных санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования данного объявления.

ТОВ «Влад» м. Запоріжжя повідомляє про зменшення статутного фонду.

АТЗТ «Луганськм'ясопром» повідомляє кредиторів та акціонерів про зменшення статутного фонду. Місцезнаходження товариства: 91020, м. Луганськ, вул. Лутугинська-119, Номер телефону (0642) 55-54-77, факс 55-55-27.

Мотиви та спосіб зменшення — вилучення акцій, що знаходяться на балансі товариства, шляхом зменшення кількості акцій існуючої номінальної вартості. Розмір зменшення — 8027418 грн. Кількість акцій, що вилучаються — 2293548 шт. (прості іменні акції номінальною вартістю 3 грн. 50 коп). Загальна вартість акцій, що вилучаються — 8027418 грн. Заперечення кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня публікації повідомлення.

Правління.

Правление **ЗАО СК «Укртанкер»,** расположенное по адресу: г. Одесса, ул. Дерибасовская, 4, сообщает, что собрание акционеров состоится 16 июля 2002 года в 12.00 по адресу ул. Дерибасовская, 4.

Повестка дня:

1. Итоги работы Правления в 2001 году и перспективы развития.
2. Отчет ревизионной комиссии.
3. Разное.

Господарський суд м. Києва визнав банкрутом ТОВ «Ваір-Сервіс» та відкрив ліквідаційну процедуру (юридична адреса: ТОВ «Ваір-Сервіс»: м. Київ, вул. Стеценко, 6, п/р 2600998001187 в Харківській філії м. Києва АКБ «Укрсоцбанк», МФО 320638, код ЄДРПОУ 22866763), справа № 23/214.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Жеронкіна Дмитра Леонідовича (ліц. № 481 від 13.03.2001 р.).

Вінницьке обласне об'єднання державних дорожніх підприємств «Вінницький облавтодор», ЗКПО 31127913, повідомляє про свою ліквідацію 30.06.2002 р.

Претензії кредиторів приймаються до 30.06.2002 р.

Товариство з обмеженою відповідальністю **«Струмок»**, код 194995234 (м. Київ, вул. Дорогожицька, 15-Б) повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії приймаються протягом двох місяців з дати опублікування оголошення за телефонами: 248-45-28, 247-85-63.

ПІСЛЯ ВИХІДНИХ

«Золотий голос» у бронзі

ПАМ'ЯТЬ

Пам'ятник Анатолію Солов'яненку відкрито у п'ятницю в Донецьку у сквері біля оперного театру, який носить ім'я співака. Саме на сцені цього театру славетний тенор розпочинав свою кар'єру — не випадково його називали «шахтарським герцогом». На відкритті пам'ятника були присутні вдова співака Світлана Дмитрівна та його син Анатолій. Буквально напередодні в обласному центрі завершився черговий конкурс молодих співаків «Солов'їний ярмарок», ідею якого свого часу виношував видатний земляк.

І якщо доцільність спорудження скульптури ні в кого заперечень не викликає, то художнє втілення образу Солов'яненка спричинило суперечки. Співак постає в костюмі Герцога із опери «Ріголетто» — однієї з найулюбленіших своїх партій. Однак вузький герцог чомусь у мисливські ботфорти, а сама фігура з голови до ніг вкрита крикливо-блискучою «золотою» фарбою. Не обійшлося і без «прикмети часу»: на постаменті увічнено назву фірми-спонсора та прізвище її генерального директора.

Фото Ярослава БОЖКОВА (Укрінформ).

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Державну мову утверджують журналісти

АКЦІЇ

Три дні в селищі Затока неподалік від Одеси тривав всеукраїнський форум журналістів «Українська мова — мова єднання», на якому було підбито підсумки третього загальнонаціонального конкурсу.

Власне, курортна Затока, тамтешня база відпочинку «Тернопіль» стали лише місцем ночівлі учасників форуму, які прибули з багатьох куточків України — від Карпат до Слобожанщини, від Придунав'я до Полісся. А з ранку й до вечора журналісти їздили містами й селами регіону, зустрічалися з людьми, вели дискусії, обговорювали актуальні проблеми утвердження й розвитку української — державної — мови, яка побутує тут у тісному сусідстві з численними мовами й говірками Причорномор'я, де мешкають представники більш як ста національностей і народностей. Не випадково у форумі взяли участь не тільки представники ЗМІ, а й депутати різних рівнів, керівники місцевих органів самоврядування й виконавчої влади, генеральні консули низки країн, дипломати, науковці, працівники освіти й культури.

Загальний інтерес, жваву дискусію викликало, скажімо, обговорення в Одеській облдержадміністрації теми «Державна мова і мовне багатоголосся Причорноморського краю», у мерії портового міста Южне — «Місцеве самоврядування і розвиток державної мови, формування етнокультурного середовища малих міст Причорномор'я». Журналісти ознайомилися з роботою пасажирського комплексу Одеського морського порту, де розпочато круїзний сезон, з історичними пам'ятками Білгорода-Дністровського, що відзначив нещодавно своє 2500-річчя і належить до десятка найстаріших міст планети, відвідали інші міста.

Завершився форум визначенням та нагородженням переможців загальнонаціонального конкурсу на краще висвітлення питань розвитку державної мови та мов етносів України. На його фінальний тур журі відібрало понад 30 авторських і колективних доробків. Серед лауреатів — газети «Чорноморські новини» і «Народна трибуна» з Одещини, «Рідне Прибужжя» з Миколаївщини, «Вісті Рівненщини», «Дворічанський край» (Харківщина), «Життя Лебединщини» (Сумщина), ЗМІ з Києва, Дніпропетровська, інших міст. Деякі друковані видання та журналісти одержали дипломи конкурсу (серед них і «Роден край» — додаток болгарською мовою до газети «Голос України»), нагороджені почесними грамотами НСЖУ, пам'ятними знаками «Лідер XXI століття», удостоєні звання «Ділова людина України». Відзначено дипломом, зокрема, і газету «Український голос» з Республіки Молдова. Це видання вміло й шанобливо плекає тему «Мова — душа народу», прагнучи зберегти самобутність українців, які мешкають у сусідній країні.

Залишається ще додати, що вельми цікавий і корисний конкурс «Українська мова — мова єднання», який набирає дедалі ширшого звучання, заснувала Одеська обласна організація НСЖУ (голова — Юрій Работін) за участі Одеської облради і облдержадміністрації. Девізом до нього обрано мудрі слова Пантелеймона Куліша: «Рідне слово, рідний розум, рідна й правда буде».

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса—Затока.

ЗОО-ХАЩІ

Черепашачі пристрасті

Ця зоокулінарна історія зі щасливим кінцем розпочалася за межами України — в Нідерландах. Свого часу голландські митники конфіскували велику партію контрабандних черепах — кілька тисяч особень. Живий товар, найвірогідніше, був призначений для приготування делікатесних страв у тамтешніх ресторанах. Черепах, серед них є й рідкісні, занесені до Міжнародної Червоної книги, вирішено було безплатно роздати зоопаркам. Двадцять сім із них після тривалої подорожі «прописалися» в Миколаївському.

Це стало можливо завдяки тому, що зоопарк входить до Європейської асоціації зоопарків і акваріумів. Нині плазуни «сидять» на карантині. Після реабілітації кілька екземплярів назавжди оселяться в Миколаєві. Решта змінить місце дислокації — одержать новий дім в інших зоопарках України, пристосованих для утримання цих тварин.

За словами директора Миколаївського зоопарку Леоніда Цуканова, хоча плазунів й було передано безплатно, але зоопаркам, які побажають придбати живих експонатів, доведеться відшкодувати миколаївцям їхні транспортні витрати. Загальна вага вантажу, що прибув із Роттердама, становить 120 кілограмів, а доставка черепах коштувала майже 1250 євро.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Фото автора.

На знімку: адаптуватися черепахам до нових умов після пережитих потрясінь допомагає завідувач відділу акватераріуму Миколаївського зоопарку Галина Кожокар.

ЛИСТ У НОМЕР

На морі без пляжу

Ми, жителі селища Олива, змушені повідомити, що після того, як про нашу проблему газета «ГУ» написала в матеріалі «Палацоманія», на жаль, нічого не змінилося.

Наше селище відоме передусім тим, що тут розташовані держдачі, які займають значну територію морського узбережжя. Місцевим жителям доводилося зазнавати значних незручностей, щоб дістатися «дикого» пляжу в районі гори Іфігенія. Підйом і спуск до нього —ярами, кущами, урвищами — займав більше години. Та ми були задоволені й цим «дарунком долі». Але за часів Союзу адміністрація держдач виділяла автобус для підвезення жителів на пляжі сусідніх селищ.

Усі наші біди почалися з моменту передачі комплексу «Таврія», що будується, Дніпропетровській облдержадміністрації. З минулого літа мешканцям було категорично заборонено відвідувати пляж, яким вони користувалися протягом усієї історії селища.

До речі, цей пляж відвідували Коцюбинський, Чехов, Гарін-Михайловський, Крупська... Нині територію відгородили від місцевих жителів, законних володарів пляжу, височенним парканом, встановлено чотири шлагбауми з охороною. Стежки, якими люди спускалися до моря, засипали сміттям. У такий же спосіб відібрали ділянку моря від санаторію «Мелас» до пансіонату «Кастрополь». Невже на морському узбережжі вздовж шести кілометрів важко знайти хоча б невеличку смужку для місцевих жителів?

З настанням літа до нас, у Крим, за тисячі кілометрів приїздять люди, щоб відпочити і поправити здоров'я. А ми живемо біля моря і не маємо такої можливості — вимушені з вікон спостерігати, як відпочивають інші.

Де ж соціальна справедливість? Адже в жодній країні світу немає закритих прибережних зон. Ми хочемо лише дороги до моря з освітленим тротуаром і загальнодоступного пляжу, що відповідає санітарним нормам, взамін відібраного у нас пляжу біля гори Іфігенія.

Л. ОДНОБОКОВА, І. ПЕТРАШ, С. ІСАЄВ та інші, всього 182 підписи.

с. Олива.

ФОТОФАКТ

Фото Ігоря ТКАЧЕНКА (УНІАН).

Андрій Карпета та його донька Дарина беруть участь в ході проти абортів, організованій спільно православними, католиками та протестантами у всесвітній День захисту дітей у Донецьку.

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Редактор номера Іван ІЛЛЯШ.

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
Зам. 0311099. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій